

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

65. aastakäik

24. oktoober 2022

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2022/C 408/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2022/C 408/02	Kohtuasi C-184/20: Euroopa Kohtu (suurkoda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Vilniaus apygardos administracinis teismase eelotsusetaotlus – Leedu) – OT versus Vyriausioji tarnybinės etikos komisija (Eelotsusetaotlus – Füüsiliste isikute kaitse isikuandmete töötlemisel – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artiklid 7 ja 8 ning artikli 52 lõige 1 – Direktiiv 95/46/EÜ – Artikli 7 punkt c – Artikli 8 lõige 1 – Määrus (EL) 2016/679 – Artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punkt c ja lõike 3 teine lõik – Artikli 9 lõige 1 – Töötlemine, mis on vajalik vastutava töötleja seadusjärgse kohustuse täitmiseks – Avalikust huvist lähtuv eesmärk – Proportsionaalsus – Isikuandmete eriliikide töötlemine – Riigisisesed õigusnormid, mis näevad ette avalikus sektoris töötavate füüsiliste isikute või avalikest vahenditest rahastatavate ühingute või asutuste juhtide erahuvide deklaratsioonides sisalduvate andmete avaldamise internetis – Huvide konfliktide ja korruptsiooni ennetamine avalikus sektoris)	2
2022/C 408/03	Liidetud kohtuasjad C-273/20 ja C-355/20: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Bundesverwaltungsgerichti eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Bundesrepublik Deutschland versus SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20) (Eelotsusetaotlus – Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala – Sisserändepoliitika – Perekonna taasühinemise õigus – Direktiiv 2003/86/EÜ – Artikli 10 lõike 3 punkt a – Artikli 16 lõike 1 punkt b – Mõiste „alaealine laps“ – Mõiste „tegelik peresuhe“ – Täisealine isik, kes taotleb perekonna taasühinemist pagulasseisundi saanud alaealisega – Kuupäev, millest tuleb lähtuda alaealisuse hindamisel)	3

2022/C 408/04	Kohtuasi C-279/20: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Bundesverwaltungsgerichti eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Bundesrepublik Deutschland <i>versus</i> XC (Eelotsusetaotlus – Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala – Sisserändepoliitika – Perekonna taasühinemise õigus – Direktiiv 2003/86/EÜ – Artikli 4 lõike 1 esimese lõigu punkt c – Mõiste „alaealine laps“ – Artikli 16 lõike 1 punkt b – Mõiste „tegelik peresuhe“ – Laps, kes taotleb perekonna taasühinemist pagulasseisundi saanud isaga – Kuupäev, millest tuleb lähtuda alaealisuse hindamisel)	4
2022/C 408/05	Kohtuasi C-332/20: Euroopa Kohtu (neljas koda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus – Itaalia) – Roma Multiservizi spa, Rekeep spa <i>versus</i> Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (Eelotsusetaotlus – Riigihanked – Kontsessioonilepingud – Segaosalusega äriühingu asutamine – „Integreeritud haridusteenuse“ haldamise üleandmine sellele äriühingule – Eraõigusliku osaniku valimine hankemenetluse korras – Direktiiv 2014/23/EL – Artikkel 38 – Direktiiv 2014/24/EL – Artikkel 58 – Kohaldatavus – In-house-kriteeriumid – Segaosalusega äriühingu kapitalis eraõigusliku osaniku minimaalse osaluse nõue – Hankija kaudne osalus eraõigusliku partneri kapitalis – Kvalifitseerimise tingimused)	5
2022/C 408/06	Kohtuasi C-352/20: Euroopa Kohtu (esimene koda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Kúria eelotsusetaotlus – Ungari) – HOLD Alapkezelő Befektetői Alapkezelő Zrt. <i>versus</i> Magyar Nemzeti Bank (Eelotsusetaotlus – Õigusaktide ühtlustamine – Direktiiv 2009/65/EÜ – Vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja – Direktiiv 2011/61/EL – Alternatiivne investeerimisfond – Eurofondi või alternatiivse investeerimisfondi juhi tasustamispoliitika ja -tavad – Teatavatele juhtkonna liikmetele jagatavad dividendid – Mõiste „tasustamine“ – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 17 lõige 1 – Omandiõigus)	6
2022/C 408/07	Kohtuasi C-391/20: Euroopa Kohtu (suurkoda) 7. septembri 2022. aasta otsus (Latvijas Republikas Satversmes tiesa eelotsusetaotlus – Läti) – Menetlus, mille on algatanud: Boriss Cilevičs jt (Eelotsusetaotlus – ELTL artikkel 49 – Asutamisevabadus – Piirang – Põhjendatus – Haridussüsteemi korraldus – Kõrgharidusasutused – Kohustus viia õppekavades õpe läbi asjaomase liikmesriigi riigikeeles – ELL artikli 4 lõige 2 – Liikmesriigi rahvuslik identiteet – Liikmesriigi riigikeele kaitse ja edendamine – Proportsionaalsuse põhimõte)	7
2022/C 408/08	Kohtuasi C-411/20: Euroopa Kohtu (suurkoda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Finanzgericht Bremen eelotsusetaotlus – Saksamaa) – S <i>versus</i> Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit (Eelotsusetaotlus – Liidu kodakondsus – Isikute vaba liikumine – Võrdne kohtlemine – Direktiiv 2004/38/EÜ – Artikli 24 lõiked 1 ja 2 – Sotsiaalkindlustushüvitised – Määrus (EÜ) nr 883/2004 – Artikkel 4 – Perekülvitised – Välistamine teiste liikmesriikide kodanike puhul, kes ei ole vastuvõtvast liikmesriigis viibimise esimese kolme kuu jooksul majanduslikult aktiivsed)	7
2022/C 408/09	Kohtuasi C-501/20: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Audiencia Provincial de Barcelona eelotsusetaotlus – Hispaania) – MPA <i>versus</i> LCDNMT (Eelotsusetaotlus – Õigusala koostöö tsiviilasjades – Kohtualluvus ning kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega – Määrus (EÜ) nr 2201/2003 – Artiklid 3, 6 – 8 ja 14 – Mõiste „harilik viibimiskoht“ – Kohtualluvus, kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine ning koostöö ülalpidamiskohustuste küsimustes – Määrus (EÜ) nr 4/2009 – Artiklid 3 ja 7 – Kahe erineva liikmesriigi kodanikud, kes elavad kolmandas riigis lepinguliste töötajatena, kes on määratud Euroopa Liidu delegatsiooni selles kolmandas riigis – Kohtualluvuse kindlaksmääramine – Forum necessitatis)	8
2022/C 408/10	Kohtuasi C-588/20: Euroopa Kohtu (esimene koda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Landgericht Hannoveri eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Landkreis Northeim <i>versus</i> Daimler AG (Eelotsusetaotlus – Konkurents – Keelatud kokkulepped – ELTL artikkel 101 – Liidu konkurentsioiguse rikkumistega tekitatud kahju hüvitamise hagid – Euroopa Komisjoni otsus, millega tuvastatakse rikkumine – Kokkuleppemenetlus – Rikkumise esemeks olev kaup – Eriotstarbelised veokid – Prügiveoautod) . . .	9
2022/C 408/11	Kohtuasi C-614/20: Euroopa Kohtu (esimene koda) 8. septembri 2022. aasta otsus (Tallinna Halduskohtu eelotsusetaotlus – Eesti) – Lux Express Estonia AS <i>versus</i> Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium (Eelotsusetaotlus – Määrus (EÜ) nr 1370/2007 – Avaliku reisijateveoteenuse osutamine raudteel ja maanteel – Teatud reisijatekategoriate tasuta vedamise kohustuse kehtestamine üldeeskirjadega – Pädeva asutuse kohustus maksta ettevõtjatele avaliku teenindamise hüvitist – Arvutusmeetod)	10

2022/C 408/12	Kohtuasi C-624/20: Euroopa Kohtu (suurkoda) 7. septembri 2022. aasta otsus (Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdami eelotsusetaotlus – Madalmaad) – E.K. <i>versus</i> Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2003/109/EÜ – Pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatus – Kohaldamisala – Kolmanda riigi kodanik, kellel on riigis elamise õigus ELTL artikli 20 alusel – Artikli 3 lõike 2 punkt e – Riigis elamine üksnes ajutiselt – Liidu õiguse autonoomne mõiste)	11
2022/C 408/13	Kohtuasi C-659/20: Euroopa Kohtu (neljas koda) 8. septembri 2022. aasta otsus (Nejvyšší správní soudi eelotsusetaotlus – Tšehhi Vabariik) – ET <i>versus</i> Ministerstvo životního prostředí (Eelotsusetaotlus – Looduslike looma- ja taimeliikide kaitse nendega kauplemise reguleerimise teel – Määrus (EÜ) nr 338/97 – Artikli 8 lõike 3 punkt d – Mõiste „loomaliikide vangistuses sündinud ja kasvanud isendid“ – Määrus (EÜ) nr 865/2006 – Artikli 1 punkt 3 – Mõiste „paljunduskari“ – Artikli 54 punkt 2 – Paljunduskarja põlvnemise tuvastamine – Päritolu kontroll)	12
2022/C 408/14	Kohtuasi C-716/20: Euroopa Kohtu (viies koda) 8. septembri 2022. aasta otsus (Supremo Tribunal de Justiça eelotsusetaotlus – Portugal) – RTL Television GmbH <i>versus</i> Grupo Pestana S.G.P.S., S. A., SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S. A. (Eelotsusetaotlus – Autoriõigus ja sellega kaasnevad õigused – Satelliitlevi ja taasedastamine kaabellevi kaudu – Direktiiv 93/83/EMÜ – Artikli 1 lõige 3 – Mõiste „taasedastamine kaabellevi kaudu“ – Taasedastust pakkuv ettevõtja, kes ei ole kaabellevioperaator – Satelliitlevi kaudu edastatavate, üldsusele vastuvõtuks mõeldud raadio- ja teleaadete samaaegne, muutusteta ja täielik taasedastamine majutuasutuses, kasutades paraboolantenni, kaablit ja televisiooni- või raadiovastuvõtuseadmeid – Puudumine)	13
2022/C 408/15	Kohtuasi C-720/20: Euroopa Kohtu (suurkoda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Verwaltungsgericht Cottbusi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – RO, kes on seaduslikult esindatud, <i>versus</i> Bundesrepublik Deutschland (Eelotsusetaotlus – Ühine varjupaigapoliitika – Rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest vastutava liikmesriigi määramise kriteeriumid ja mehhanismid – Määrus (EL) nr 604/2013 (Dublin III) – Alaealise poolt tema sünniliikmesriigis esitatud rahvusvahelise kaitse taotlus – Alaealise vanemad, kes on varem saanud pagulasseisundi teises liikmesriigis – Artikli 3 lõige 2 – Artikkel 9 – Artikli 20 lõige 3 – Direktiiv 2013/32/EL – Artikli 33 lõike 2 punkt a – Rahvusvahelise kaitse taotluse vastuvõetavus ja vastutus taotluse läbivaatamise eest)	14
2022/C 408/16	Kohtuasi C-19/21: Euroopa Kohtu (suurkoda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlemi eelotsusetaotlus – Madalmaad) – I, S <i>versus</i> Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Eelotsusetaotlus – Määrus (EL) nr 604/2013 – Rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest vastutava liikmesriigi määramise kriteeriumid ja mehhanismid – Artikli 8 lõige 2 ja artikli 27 lõige 1 – Saatjata alaealine, kelle sugulane viibib seaduslikult teises liikmesriigis – Nimetatud liikmesriigi poolt selle alaealise vastuvõtmise palve tagasilükkamine – Selle alaealise või tema sugulase õigus tõhusale õiguskaitsevahendile tagasilükkamise otsuse vaidlustamiseks – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklid 7, 24 ja 47 – Lapse parimad huvid)	15
2022/C 408/17	Liidetud kohtuasjad C-80/21–C-82/21: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 8. septembri 2022. aasta otsus (Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie eelotsusetaotlused – Poola) – E.K., S.K. <i>versus</i> D.B.P. (C-80/21) ja B.S., W.S. <i>versus</i> M. (C-81/21) ja B.S., Ł.S. <i>versus</i> M. (C-82/21) (Eelotsusetaotlus – Direktiiv 93/13/EMÜ – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Artikli 6 lõige 1 ja artikli 7 lõige 1 – Hüpoteklaenulepingud – Lepingutingimuse ebaõigluse tuvastamise tagajärjed – Aegumine – Tõhususe põhimõte)	15
2022/C 408/18	Kohtuasi C-98/21: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 8. septembri 2022. aasta otsus (Bundesfinanzhof eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Finanzamt R <i>versus</i> W-GmbH (Eelotsusetaotlus – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikli 2 lõige 1, artikli 9 lõige 1, artikkel 167 ja artikli 168 punkt a – Sisendkäibemaksu mahaarvamine – Mõiste „maksukohustuslane“ – Valdusühing – Tütarettevõtjate osakapitali tehtava mitterahalise sissemaksega seotud kulud – Asjaolu, et need kulud ei ole osa üldkuludest – Tütarettevõtjate tegevus, mis on enamasti maksuvaba)	17

2022/C 408/19	Kohtuasi C-263/21: Euroopa Kohtu (viies koda) 8. septembri 2022. aasta otsus (Tribunal Supremo eelotsusetaotlus – Hispaania) – Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC) versus Administración General del Estado jt (Eelotsusetaotlus – Autoriõigus ja sellega kaasnevad õigused – Direktiiv 2001/29/EÜ – Artikli 5 lõike 2 punkt b – Reprodutseerimise ainuõigus – Erand – Isiklikuks tarbeks reprodutseerimine – Tasu – Ex ante vabastus – Üksnes kollektiivse esindamise organisatsioonide kontrolli all tegutseva eraõigusliku isiku väljastatud vabastussertifikaat – Selle isiku kontrollipädevus)	17
2022/C 408/20	Kohtuasi C-267/21: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Înalta Curte de Casație și Justiție eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Uniqa Asigurări SA versus Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor ja Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikkel 56 – Kindlustusteenused – Maksustatavate tehingute koht – Nõuete lahendamise teenused, mida osutab kolmandast isikust äriühing kindlustusandja nimel ja tema arvel)	18
2022/C 408/21	Kohtuasi C-294/21: Euroopa Kohtu (esimene koda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg eelotsusetaotlus – Luksemburg) – État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA versus Navitours Sàrl (Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Käibemaks – Kuues direktiiv 77/388/EMÜ – Artikli 2 punkt 1 – Kohaldamisala – Maksustatavad tehingud – Artikli 9 lõike 2 punkt b) – Veoteenuste osutamise koht – Kruiisireisid Moselil – kondomiiniumi staatusega jõgi)	19
2022/C 408/22	Kohtuasi C-319/21: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Corte d'appello di Venezia eelotsusetaotlus – Itaalia) – Agecontrol SpA versus ZR, Lidl Italia Srl (Eelotsusetaotlus – Põllumajandus – Ühine turukorraldus – Määrus (EÜ) nr 1234/2007 – Värske pakendatud puu- ja köögivilid – Rakendusmäärus (EL) nr 543/2011 – Vastavuskontroll – Transport sama turustustetevõtja müügikohta – Saatedokument – Päritoluriigi märkimine)	20
2022/C 408/23	Kohtuasi C-368/21: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 8. septembri 2022. aasta otsus (Finanzgericht Hamburg eelotsusetaotlus – Saksamaa) – R.T. versus Hauptzollamt Hamburg (Eelotsusetaotlus – Tolliliit – Liidu tolliseadustik – Määrus (EL) nr 952/2013 – Tollivõla tekkimise koht – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikkel 30 – Artikkel 60 – Artikli 71 lõige 1 – Impordikäibemaksu maksustatav teokoosseis ja sissenõutavus – Maksukohustuse tekkimise koht – Liidu tollialastest õigusaktidest tuleneva kohustuse täitmata jätmise tuvastamine – Kauba impordi koha kindlaksmääramine – Kolmandas riigis registreeritud transpordivahend, mis tuuakse Euroopa Liitu tollieeskirju rikkudes)	20
2022/C 408/24	Kohtuasi C-399/21: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 8. septembri 2022. aasta otsus (Svea Hovrätt eelotsusetaotlus – Rootsi) – IRnova AB versus FLIR Systems AB (Eelotsusetaotlus – Õiguslane koostöö tsiviilasjades – Kohtualluvus ning kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine tsiviil- ja kaubandusajades – Määrus (EL) nr 1215/2012 – Artikli 24 punkt 4 – Erandlik kohtualluvus – Kohtualluvus patentide registreerimise või kehtivuse asjades – Kohaldamisala – Kolmandas riigis esitatud patenditaotlus ja väljaantud patent – Leiutaja staatus – Isik, kellele kuulub õigus leiutisele)	21
2022/C 408/25	Kohtuasi C-422/21: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus – Itaalia) – Ministero dell'Interno versus TO (Eelotsusetaotlus – Rahvusvahelise kaitse taotlejad – Direktiiv 2013/33/EL – Artikli 20 lõiked 4 ja 5 – Väga vägivaldne käitumine – Liikmesriikide õigus määrata kindlaks kohaldatav karistus – Ulatus – Materiaalsete vastuvõtutingimustega seotud abist ilmajätmine)	22
2022/C 408/26	Kohtuasi C-507/21 P: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 8. septembri 2022. aasta otsus – Puma SE jt versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus – Dumping – Teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamiist pärit nahast pealsetega jalatsite import – Liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14 Euroopa Kohtu tehtud otsuse täitmine – Lõpliku dumpinguvastase tollimaksu taaskehtestamine – Pädevuse olemasolu teatud ajahetkel – Diskrimineerimiskeelu põhimõte)	22

2022/C 408/27	Kohtuasi C-188/22: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 8. septembri 2022. aasta määrus (Sąd Okręgowy w Opolu eelotsusetaotlus – Poola) – VP (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Õigusalane koostöö tsiviil- ja kaubandusajades – Määrus (EÜ) nr 1206/2001 – Tõendite kogumine – Muus kui pädeva kohtu liikmesriigis elava isiku kirjalik ülekuulamine – Võimalus kasutada liikmesriigi õiguses, mitte aga määruses (EÜ) nr 1206/2001 ette nähtud tõendite kogumise meetodit)	23
2022/C 408/28	Kohtuasi C-205/22: Euroopa Kohtu 8. juuli 2022. aasta määrus (Curtea de Apel Alba Iulia eelotsusetaotlus – Rumeenia) – C.D.A. <i>versus</i> I.J., N.L. (registrist kustutamine)	23
2022/C 408/29	Kohtuasi C-36/22 P: Silvia González Sordo jt 14. jaanuaril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 24. novembri 2021. aasta määruse peale kohtuasjas T-642/21: González Sordo jt <i>versus</i> komisjon	24
2022/C 408/30	Kohtuasi C-37/22 P: GZ (*) jt 14. jaanuaril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 24. novembri 2021. aasta määruse peale kohtu asjas T-687/21: GZ (*) jt <i>versus</i> komisjon	24
2022/C 408/31	Kohtuasi C-38/22 P: José Antonio Santos Cañibano jt 18. jaanuaril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 24. novembri 2021. aasta määruse peale kohtuasjas T-649/21: Santos Cañibano jt <i>versus</i> komisjon	25
2022/C 408/32	Kohtuasi C-39/22 P: Enol Velasco Granda jt 18. jaanuaril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 24. novembri 2021. aasta määruse peale kohtuasjas T-658/21: Velasco Granda jt <i>versus</i> komisjon	25
2022/C 408/33	Kohtuasi C-40/22 P: Ramón Baidés Fernández jt 18. jaanuaril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 24. novembri 2021. aasta määruse peale kohtuasjas T-659/21: Baidés Fernández jt <i>versus</i> komisjon	25
2022/C 408/34	Kohtuasi C-195/22 P: Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) 4. märtsil 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 27. jaanuari 2022. aasta määruse peale kohtuasjas T-736/21: PTTAZ <i>versus</i> komisjon	26
2022/C 408/35	Kohtuasi C-400/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Berlin (Saksamaa) 16. juunil 2022 – VT, UR <i>versus</i> Conny GmbH	26
2022/C 408/36	Kohtuasi C-427/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven kasatsionen sad (Bulgaaria) 28. juunil 2022 – kriminaalmenetluses süüdistatav BG	27
2022/C 408/37	Kohtuasi C-430/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaaria) 28. juunil 2022 – kriminaalmenetlus järgmise isiku suhtes: VB	27
2022/C 408/38	Kohtuasi C-432/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaaria) 28. juunil 2022 – kriminaalmenetlus järgmiste isikute suhtes: PT, SD	28
2022/C 408/39	Kohtuasi C-438/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sofiyski rayonon sad (Bulgaaria) 4. juulil 2022 – „Em akaunt BG“ EOOD <i>versus</i> „Zastrahovatelno aktsionerno druzhestvo Armeets“ AD	28
2022/C 408/40	Kohtuasi C-441/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven administrativen sad (Bulgaaria) 5. juulil 2022 – Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia organ na operativna programa „Regioni v rastezh“ 2014-2020 <i>versus</i> Obshtina Razgrad	30
2022/C 408/41	Kohtuasi C-443/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven administrativen sad (Bulgaaria) 5. juulil 2022 – Zamestnik ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Natsionalnia organ po programa „INTERREG V-A Rumania – Bulgaria 2014-2020“ <i>versus</i> Obshtina Balchik	31
2022/C 408/42	Kohtuasi C-450/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supermo (Hispaania) 6. juulil 2022 – Caixabank SA jt <i>versus</i> ADICAE jt	32

2022/C 408/43	Kohtuasi C-468/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Spetsialisiran nakazatelen sad (Bulgaaria) 13. juulil 2022 – Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: VB	33
2022/C 408/44	Kohtuasi C-534/22: Roberto Aquino 10. augustil 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 1. juuni 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-253/21: Aquino versus parlament	33
2022/C 408/45	Kohtuasi C-546/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 16. augustil 2022 – GF versus Schauinsland-Reisen GmbH	34
2022/C 408/46	Kohtuasi C-265/21: Euroopa Kohtu kümnenda koja presidendi 21. juuli 2022. aasta määrus (Cour d'appel de Bruxelles'i eelotsusetaotlus – Belgia) – AB, AB-CD versus Z EF	35
2022/C 408/47	Kohtuasi C-481/21: Euroopa Kohtu presidendi 9. augusti 2022. aasta määrus (Verwaltungsgericht Wiesbaden'i eelotsusetaotlus – Saksamaa) – TX versus Bundesrepublik Deutschland	35
Üldkohus		
2022/C 408/48	Kohtuasi T-483/22: 4. augustil 2022 esitatud hagi – Genzyme Europe versus komisjon	36
2022/C 408/49	Kohtuasi T-507/22: 19. augustil 2022 esitatud hagi – Schrom Farms versus komisjon	37
2022/C 408/50	Kohtuasi T-536/22: 31. augustil 2022 esitatud hagi – PAN Europe versus komisjon	38
2022/C 408/51	Kohtuasi T-541/22: 2. septembril 2022 esitatud hagi – Sanity Group versus EUIPO – AC Marca Brands (Sanity Group)	38
2022/C 408/52	Kohtuasi T-542/22: 4. septembril 2022 esitatud hagi – Martin Rodrigo versus EUIPO – Louis Vuitton Malletier (CALIFORNIA Dreaming by Made in California)	39
2022/C 408/53	Kohtuasi T-543/22: 5. septembril 2022 esitatud hagi – Laboratorios Ern versus EUIPO – BRM Extremities (BIOPLAN)	40
2022/C 408/54	Kohtuasi T-549/22: 6. septembril 2022 esitatud hagi – Prolactal versus EUIPO – Prolactea (PROLACTAL)	40
2022/C 408/55	Kohtuasi T-552/22: 7. septembril 2022 esitatud hagi – mataharispaclub versus EUIPO – Rouha (SpaClubMatahari)	41
2022/C 408/56	Kohtuasi T-555/22: 9. septembril 2022 esitatud hagi – Prantsusmaa versus komisjon	42
2022/C 408/57	Kohtuasi T-565/22: 13. septembril 2022 esitatud hagi – HF versus parlament	43
2022/C 408/58	Kohtuasi T-474/21: Üldkohtu 8. septembri 2022. aasta määrus – Schenk Italia versus EUIPO – Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (AMICONE)	43
2022/C 408/59	Kohtuasi T-608/21: Üldkohtu 8. septembri 2022. aasta määrus – Automobiles Citroën versus EUIPO – Polestar (Kahe alaspidise sarikmärgi kujutis)	44
2022/C 408/60	Kohtuasi T-625/21: Üldkohtu 8. septembri 2022. aasta määrus – Automobiles Citroën versus EUIPO – Polestar (Kahe alaspidise sarikmärgi kujutis)	44

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas

(2022/C 408/01)

Viimane väljaanne

ELT C 398, 17.10.2022

Eelmised väljaanded

ELT C 389, 10.10.2022

ELT C 380, 3.10.2022

ELT C 368, 26.9.2022

ELT C 359, 19.9.2022

ELT C 340, 5.9.2022

ELT C 326, 29.8.2022

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (suurkoda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Vilniaus apygardos administracinis teismase eelotsusetaotlus – Leedu) – OT versus Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

(Kohtuasi C-184/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Füüsiliste isikute kaitse isikuandmete töötlemisel – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artiklid 7 ja 8 ning artikli 52 lõige 1 – Direktiiv 95/46/EÜ – Artikli 7 punkt c – Artikli 8 lõige 1 – Määrus (EL) 2016/679 – Artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punkt c ja lõike 3 teine lõik – Artikli 9 lõige 1 – Töötlemine, mis on vajalik vastutava töötleja seadusjärgse kohustuse täitmiseks – Avalikust huvist lähtuv eesmärk – Proportsionaalsus – Isikuandmete eriliikide töötlemine – Riigisisesed õigusnormid, mis näevad ette avalikus sektoris töötavate füüsiliste isikute või avalikest vahenditest rahastatavate asutuste või asutuste juhtide erahuvide deklaratsioonides sisalduvate andmete avaldamise internetis – Huvide konfliktide ja korruptsiooni ennetamine avalikus sektoris)

(2022/C 408/02)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: OT

Vastustaja: Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

menetluses osales: Fondas „Nevyriausybių organizacijų informacijos ir paramos centras“

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta artikli 7 punkti c ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määruse (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punkti c ja lõiget 3 tuleb lähtuvalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitest 7 ja 8 ning artikli 52 lõikest 1 tõlgendada nii, et nendega on vastuolus riigisene õigusnorm, milles on ette nähtud, et internetis avaldatakse erahuvide deklaratsioon, mille peavad esitama kõikide avalikest vahenditest rahastatavate asutuste juhid, kuivõrd avaldatakse deklarandi abikaasat, elukaaslast või partnerit, samuti tema lähedasi ja tuttavaid puudutavad nimelised andmed, mis võivad tekitada huvide konflikti, või andmed viimase 12 kalendrikuu jooksul tehtud kõikide üle 3 000 eurose väärtusega tehingute kohta.

2. Direktiivi 95/46 artikli 8 lõiget 1 ja määruse 2016/679 artikli 9 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et juhul kui erahuvide deklaratsioonide kogumise ja nende sisu kontrollimisega tegeleva avalik-õigusliku asutuse veebilehel avaldatakse isikuandmed, milles saab kaudselt avalikuks füüsilise isiku seksuaalne sättumus, on tegemist isikuandmete eriliikide töötlemisega nende sätete tähenduses.

⁽¹⁾ ELT C 255, 3.8.2020.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Bundesverwaltungsgerichti eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Bundesrepublik Deutschland versus SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20)

(Liidetud kohtuasjad C-273/20 ja C-355/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala – Sisserändepoliitika – Perekonna taasühinemise õigus – Direktiiv 2003/86/EÜ – Artikli 10 lõike 3 punkt a – Artikli 16 lõike 1 punkt b – Mõiste „alaealine laps“ – Mõiste „tegelik peresuhe“ – Täisealine isik, kes taotleb perekonna taasühinemist pagulasseisundi saanud alaealisega – Kuupäev, millest tuleb lähtuda alaealisuse hindamisel)

(2022/C 408/03)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Bundesrepublik Deutschland

Vastustajad: SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20)

Menetluses osalesid: Stadt Darmstadt (C-273/20), Stadt Chemnitz (C-355/20)

Resolutsioon

1. Nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiivi 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta artikli 16 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui vanemad taasühinevad saatjata alaealise pagulasega selle direktiivi artikli 10 lõike 3 punkti a alusel koostoimes sama direktiivi artikli 2 punktiga f, ei kujuta asjaolu, et see pagulane on veel alaealine sel kuupäeval, mil tehakse otsus tema vanemate poolt perekonna taasühinemise eesmärgil esitatud riiki sisenemise ja seal elamise taotluse kohta, endast „tingimust“ artikli 16 lõike 1 punkti a tähenduses, millele mittevastavuse korral on liikmesriikidel lubatud see taotlus rahuldamata jätta. Lisaks tuleb neid sätteid koostoimes direktiivi artikli 13 lõikega 2 tõlgendada nii, et nendega on vastuolus riigisisised õigusnormid, mille kohaselt lõpeb sellisel juhul nende vanemate riigis elamise õigus niipea, kui laps saab täisealiseks.
2. Direktiivi 2003/86 artikli 16 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et selleks, et saaks asuda seisukohale, et on olemas tegelik peresuhe selle sätte tähenduses juhul, kui vanem taasühineb pagulasseisundi saanud alaealise lapsega, kui see laps on saanud täisealiseks enne, kui tehakse otsus selle vanema poolt perekonna taasühinemise eesmärgil esitatud riiki sisenemise ja seal elamise taotluse kohta, ei piisa ainuüksi vahetust ülenevast lähisugulusest. Samas ei ole selleks, et see vanem saaks perekonna taasühinemise õigust kasutada, vajalik, et taasühinemist taotleb laps ja tema vanem elaksid koos ühes leibkonnas või elaksid sama katuse all. Aeg-ajalt toimuvad külaskäigud, niivõrd kui see on võimalik, ja mistahes

viisil regulaarsed kontaktid võivad olla piisavad, asumaks seisukohale, et need isikud taastavad isiklikud ja emotsionaalsed suhted, ning tõendamaks tegeliku peresuhte olemasolu. Lisaks ei saa ka nõuda, et taasühinemist taotlev laps ja asjaomane vanem toetaksid üksteist rahaliselt.

(¹) ELT C 378, 9.11.2020
ELT C 348, 19.10.2020

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Bundesverwaltungsgerichti eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Bundesrepublik Deutschland versus XC

(Kohtuasi C-279/20) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala – Sisserändepoliitika – Perekonna taasühinemise õigus – Direktiiv 2003/86/EÜ – Artikli 4 lõike 1 esimese lõigu punkt c – Mõiste „alaealine laps“ – Artikli 16 lõike 1 punkt b – Mõiste „tegelik peresuhe“ – Laps, kes taotleb perekonna taasühinemist pagulasseisundi saanud isaga – Kuupäev, millest tuleb lähtuda alaealisuse hindamisel)

(2022/C 408/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Bundesrepublik Deutschland

Vastustaja: XC

Menetluses osales: Landkreis Cloppenburg

Resolutsioon

1. Nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiivi 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta artikli 4 lõike 1 esimese lõigu punkti c tuleb tõlgendada nii, et kuupäev, millest lähtudes tuleb kindlaks teha, kas perekonna taasühinemist taotleva pagulasseisundi saanud isiku laps on selle sätte tähenduses alaealine laps olukorras, kus see laps on saanud täisealiseks enne, kui taasühinemist taotlevale vanemale anti pagulasseisund, ja enne, kui esitati perekonna taasühinemise taotlus, on kuupäev, mil taasühinemist taotlev vanem esitas oma varjupaigataotluse pagulasseisundi saamiseks, tingimusel et perekonna taasühinemise taotlus esitati kolme kuu jooksul alates perekonna taasühinemist taotleva isiku pagulasseisundi tunnustamisest.
2. Direktiivi 2003/86 artikli 16 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et selleks, et saaks asuda seisukohale, et on olemas tegelik peresuhe selle sätte tähenduses juhul, kui alaealine laps taasühineb pagulasseisundi saanud vanemaga, kui see laps on saanud täisealiseks enne, kui taasühinemist taotlevale vanemale anti pagulasseisund, ja enne, kui esitati perekonna taasühinemise taotlus, ei piisa ainuüksi põlvnemissuhte olemasolust. Samas ei ole selleks, et see laps saaks perekonna taasühinemise õigust kasutada, vajalik, et taasühinemist taotlev vanem ja tema laps elaksid koos ühes leibkonnas või elaksid koos sama katuse all. Aeg-ajalt toimuvad külaskäigud, niivõrd kui see on võimalik, ja mis tahes sorti regulaarsed kontaktid võivad olla piisavad, asumaks seisukohale, et need isikud taastavad isiklikud ja emotsionaalsed suhted, ning tõendamaks tegeliku peresuhte olemasolu. Lisaks ei saa ka nõuda, et taasühinemist taotlev vanem ja tema laps toetaksid üksteist rahaliselt.

(¹) ELT C 378, 9.11.2020.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus – Itaalia) – Roma Multiservizi spa, Rekeep spa versus Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Kohtuasi C-332/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Riigihanked – Kontsessioonilepingud – Segaosalusega äriühingu asutamine – „Integreeritud haridusteenuse“ haldamise üleandmine sellele äriühingule – Eraõigusliku osaniku valimine hankemenetluse korras – Direktiiv 2014/23/EL – Artikkel 38 – Direktiiv 2014/24/EL – Artikkel 58 – Kohaldatavus – In-house-kriteeriumid – Segaosalusega äriühingu kapitalis eraõigusliku osaniku minimaalse osaluse nõue – Hankija kaudne osalus eraõigusliku partneri kapitalis – Kvalifitseerimise tingimused)

(2022/C 408/05)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Roma Multiservizi spa, Rekeep spa

Kostjad: Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Menetluses osales: Consorzio Nazionale Servizi Soc. coop. (CNS)

Resolutsioon

- 1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (muudetud komisjoni 18. detsembri 2017. aasta delegeeritud määrusega (EL) 2017/2365) artiklit 58 tuleb tõlgendada nii, et hankija võib jätta ettevõtja kõrvale hankemenetlusest, mille eesmärk on ühelt poolt moodustada segaosalusega äriühing ja teiselt poolt sõlmida selle äriühinguga teenuste riigihankeleping, kui see kõrvalejätmine on põhjendatud asjaoluga, et hankija kaudse osaluse tõttu selle ettevõtja kapitalis oleks selle hankija maksimaalne osalus selle äriühingu kapitalis suurem, kui on kindlaks määratud hanke alusdokumentides, see tähendab ületaks tegelikult seda piirmäära, kui see hankija valiks selle ettevõtja oma partneriks, kuna selline ületamine tooks kaasa selle hankija kantava majandusliku riski suurenemise.
- 2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/23/EL kontsessioonilepingute sõlmimise kohta (muudetud komisjoni 18. detsembri 2017. aasta delegeeritud määrusega (EL) 2017/2366) artiklit 38 tuleb tõlgendada nii, et hankija võib jätta ettevõtja kõrvale hankemenetlusest, mille eesmärk on ühelt poolt moodustada segaosalusega äriühing ja teiselt poolt anda sellele äriühingule teenuste kontsessioon, kui see kõrvalejätmine on põhjendatud asjaoluga, et hankija kaudse osaluse tõttu selle ettevõtja kapitalis oleks selle hankija maksimaalne osalus selle äriühingu kapitalis suurem, kui on kindlaks määratud hanke alusdokumentides, see tähendab ületaks tegelikult seda piirmäära, kui see hankija valiks selle ettevõtja oma partneriks, kuna selline ületamine tooks kaasa selle hankija kantava majandusliku riski suurenemise.

⁽¹⁾ ELT C 329, 5.10.2020.

**Euroopa Kohtu (esimene koda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Kúria eelotsusetaotlus – Ungari) – HOLD
Alapkezelő Befektetési Alapkezelő Zrt. versus Magyar Nemzeti Bank**

(Kohtuasi C-352/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Õigusaktide ühtlustamine – Direktiiv 2009/65/EÜ – Vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja – Direktiiv 2011/61/EL – Alternatiivne investeerimisfond – Eurofondi või alternatiivse investeerimisfondi juhi tasustamispoliitika ja -tavad – Teatavatele juhtkonna liikmetele jagatavad dividendid – Mõiste „tasustamine“ – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 17 lõige 1 – Omandiõigus)

(2022/C 408/06)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kúria

Põhikohtuasja pooled

Hageja: HOLD Alapkezelő Befektetési Alapkezelő Zrt.

Kostja: Magyar Nemzeti Bank

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta direktiiviga 2014/91/EL, artikleid 14–14b ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiivi 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010, artikli 13 lõiget 1 ning II lisa punkte 1 ja 2

tuleb tõlgendada nii, et:

tasustamispoliitika ja -tavad käsitlevad sätted on kohaldatavad dividendide puhul, mida äriühing, mille tavapärane tegevus on eurofondide ja alternatiivsete investeerimisfondide (AIFide) haldamine, maksab otse või kaudselt teatavatele töötajatele, kes täidavad tegevjuhi, investeringute juhi või portfelli halduri ülesandeid, tulenevalt nende omandiõigusest äriühingu aktsiate üle, kui dividendide maksmise poliitika on selline, et õhutab töötajaid võtma riske, mis kahjustavad selle äriühingu valitsetavate eurofondide või AIFide ja nende investorite huve ning lihtsustavad seeläbi nimetatud sätetest tulenevatest nõuetest kõrvalehoidmist.

⁽¹⁾ ELT C 423, 7.12.2020.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 7. septembri 2022. aasta otsus (Latvijas Republikas Satversmes tiesa eelotsusetaotlus – Läti) – Menetlus, mille on algatanud: Boriss Cilevičs jt

(Kohtuasi C-391/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – ELTL artikkel 49 – Asutamisvabadus – Piirang – Põhjendatus – Haridussüsteemi korraldus – Kõrgharidusasutused – Kohustus viia õppekavades õpe läbi asjaomase liikmesriigi riigikeeles – ELL artikli 4 lõige 2 – Liikmesriigi rahvuslik identiteet – Liikmesriigi riigikeele kaitse ja edendamine – Proportsionaalsuse põhimõte)

(2022/C 408/07)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Latvijas Republikas Satversmes tiesa

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Boriss Cilevičs, Valērijs Agešins, Vjačeslavs Dombrovskis, Vladimirs Nikonovs, Artūrs Rubiks, Ivans Ribakovs, Nikolajs Kabanovs, Igors Pimenovs, Vitālijs Orlovs, Edgars Kucins, Ivans Klementjevs, Inga Goldberga, Evija Papule, Jānis Krišāns, Jānis Urbanovičs, Ļubova Švecova, Sergejs Dolgopolovs, Andrejs Klementjevs, Regīna Ločmele-Luņova, Ivars Zariņš

menetluses osales: Latvijas Republikas Saeima

Resolutsioon

ELTL artiklit 49 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis panevad kõrgkoolidele üldjuhul kohustuse viia õpe läbi üksnes selle liikmesriigi riigikeeles, kui need õigusnormid on õigustatud riigi identiteedi kaitsega seotud põhjustel, see tähendab, et need on taotletava õiguspärase eesmärgi kaitsmiseks vajalikud ja proportsionaalsed.

⁽¹⁾ ELT C 359, 26.10.2020.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Finanzgericht Bremeni eelotsusetaotlus – Saksamaa) – S versus Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit

(Kohtuasi C-411/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Liidu kodakondsus – Isikute vaba liikumine – Võrdne kohtlemine – Direktiiv 2004/38/EÜ – Artikli 24 lõiked 1 ja 2 – Sotsiaalkindlustushüvitised – Määrus (EÜ) nr 883/2004 – Artikkel 4 – Perekülvitised – Välistamine teiste liikmesriikide kodanike puhul, kes ei ole vastuvõetvas liikmesriigis viibimise esimese kolme kuu jooksul majanduslikult aktiivsed)

(2022/C 408/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Bremen

Põhikohtuasja pooled

Hageja: S

Vastustaja: Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta artiklit 4 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt ei ole liidu kodanikul, kes on teise liikmesriigi kodanik ja kelle alaline elukoht on esimese liikmesriigi territooriumil ning kes on majanduslikult mitteaktiivne, sest ta ei tegele seal tasustatava tegevusega, õigust saada selles liikmesriigis viibimise kolme esimese kuu jooksul „perehüvitisi“ määruse artikli 3 lõike 1 punkti j tähenduses koostoimes määruse artikli 1 punktiga z, samas kui esimese liikmesriigi kodanikul, kes on majanduslikult mitteaktiivne, on õigus selliseid perehüvitisi saada, sealhulgas kolme esimese kuu jooksul esimesse liikmesriiki tagasipöördumise järel pärast seda, kui ta on liidu õiguse alusel kasutanud oma õigust teises liikmesriigis liikuda ja elada.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ, artikli 24 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et see ei ole niisuguste õigusnormide suhtes kohaldatav.

(¹) ELT C 423, 7.12.2020.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Audiencia Provincial de Barcelona eelotsusetaotlus – Hispaania) – MPA versus LCDNMT

(Kohtuasi C-501/20) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Õiguslane koostöö tsiviilasjades – Kohtualluvus ning kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega – Määrus (EÜ) nr 2201/2003 – Artiklid 3, 6 – 8 ja 14 – Mõiste „harilik viibimiskoht“ – Kohtualluvus, kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine ning koostöö ülalpidamiskohustuste küsimustes – Määrus (EÜ) nr 4/2009 – Artiklid 3 ja 7 – Kahe erineva liikmesriigi kodanikud, kes elavad kolmandas riigis lepinguliste töötajatena, kes on määratud Euroopa Liidu delegatsiooni selles kolmandas riigis – Kohtualluvuse kindlaksmääramine – Forum necessitatis)

(2022/C 408/09)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audiencia Provincial de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Hageja: MPA

Kostja: LCDNMT

Resolutsioon

1. Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000, artikli 3 lõike 1 punkti a ning nõukogu 18. detsembri 2008. aasta määruse nr 4/2009 kohtualluvuse, kohaldatava õiguse, kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise ning koostöö kohta ülalpidamiskohustuste küsimustes artikli 3 punkte a ja b tuleb tõlgendada nii, et hariliku viibimiskoha kindlaksmääramisel nende sätete tähenduses ei saa olla määrav tegur see, et asjaomased abikaasad on Euroopa Liidu lepingulised töötajad, kes on määratud liidu delegatsiooni kolmandas riigis ja kelle kohta väidetakse, et neil on selles kolmandas riigis diplomaatiline staatus.

2. Määruse nr 2201/2003 artikli 8 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et lapse hariliku viibimiskoha kindlaksmääramisel ei ole asjakohane see seos, mis tuleneb ema kodakondsusest ja enne abielu sõlmimist ema elukohast selles liikmesriigis, kus asub vanemliku vastutuse nõuet lahendav kohus, samas kui asjaolu, et alaealised lapsed on sündinud selles liikmesriigis ja neil on selle liikmesriigi kodakondsus, on ebapiisav.
3. Juhul, kui määruse nr 2201/2003 artiklite 3–5 alusel ei kuulu abielulahutuse avalduse lahendamine ühegi liikmesriigi kohtu alluvusse, tuleb nimetatud määruse artiklit 7, koostoimes selle määruse artikliga 6, tõlgendada nii, et asjaolu, et põhikohtuasja kostja on mõne teise liikmesriigi kodanik kui see, kus asub asja menetlev kohus, takistab selle kohtu kohtualluvuse alusena kohaldamast selle määruse artiklis 7 ette nähtud klauslit, mis käsitleb kohtualluvust muudel juhtudel, takistamata siiski seda, et selle liikmesriigi kohtutel, mille kodanik ta on, oleks kohtualluvus niisuguse avalduse menetlemiseks viimati nimetatud liikmesriigi kohtualluvuse eeskirjade kohaselt.

Juhul, kui määruse nr 2201/2003 artiklite 8–13 alusel ei kuulu vanemlikku vastutust käsitleva nõude lahendamine ühegi liikmesriigi kohtu alluvusse, tuleb selle määruse artiklit 14 tõlgendada nii, et asjaolu, et põhikohtuasja kostja on mõne teise liikmesriigi kodanik kui see, kus asub asja menetlev kohus, ei takista selle kohtu kohtualluvuse alusena kohaldamast selles artiklis 14 ette nähtud klauslit, mis käsitleb kohtualluvust muudel juhtudel.

4. Määruse nr 4/2009 artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et:

- kui ülalpidamiskohustusi puudutava vaidluse kõigi osapoolte harilik viibimiskoht ei ole liikmesriigis, siis seisukohale, et erandjuhtudel on kohtualluvuse aluseks selles artiklis 7 nimetatud forum necessitatis, võib asuda juhul, kui selle määruse artiklite 3–6 alusel ei ole ükski liikmesriigi kohus pädev, kui kolmandas riigis, kellega vaidlus on tihedalt seotud, ei ole võimalik menetlust mõistlikult algatada või läbi viia või selle läbiviimine osutub võimatuks ja kui vaidlus on piisavalt seotud selle liikmesriigiga, kelle kohtu poole pöörduti;
- asumaks erandjuhtudel seisukohale, et kolmandas riigis ei ole võimalik menetlust mõistlikult algatada või läbi viia, on oluline, et igal konkreetsel juhul esitatud asjaolude üksikasjaliku analüüsi tulemusel selguks, et kohtusse pöördumine selles kolmandas riigis on õiguslikult või faktiliselt takistatud, eelkõige diskrimineerivate või õiglase kohtumenetluse põhitagatistega vastuolus olevate menetlustingimuste kohaldamise tõttu, ilma et nimetatud artiklile 7 tuginevalt poolelt nõutaks tõendeid selle kohta, et ta on asjatult algatanud või püüdnud algatada seda menetlust sama kolmanda riigi kohtutes, ja
- selleks et järeldada, et vaidlus peab olema piisavalt seotud selle liikmesriigiga, kelle kohtu poole pöörduti, on võimalik tugineda ühe poole kodakondsusele.

⁽¹⁾ ELT C 423, 7.12.2020.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Landgericht Hannoveri eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Landkreis Northeim versus Daimler AG

(Kohtuasi C-588/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Konkurents – Keelatud kokkulepped – ELTL artikkel 101 – Liidu konkurentsioiguse rikkumistega tekitatud kahju hüvitamise hagid – Euroopa Komisjoni otsus, millega tuvastatakse rikkumine – Kokkuleppemenetlus – Rikkumise esemeks olev kaup – Eriotstarbelised veokid – Prügiveoautod)

(2022/C 408/10)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Landkreis Northeim

Kostja: Daimler AG

Menetluses osalesid: Iveco Magirus AG, Traton SE, kes on MAN SE, MAN Truck & Bus ja MAN Truck & Bus Deutschland GmbH õigusjärglane, ning Schönackers Umweltdienste GmbH & Co. KG

Resolutsioon

Euroopa Komisjoni 19. juuli 2016. aasta otsust C(2016) 4673 final, milles käsitletakse [ELTL] artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 kohast menetlust (juhtum AT.39824 – veokid), tuleb tõlgendada nii, et eriotstarbelised veokid, muu hulgas prügiveoautod, kuuluvad kaupade hulka, mis olid selles otsuses tuvastatud kartelli esemeks.

(¹) ELT C 53, 15.2.2021.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 8. septembri 2022. aasta otsus (Tallinna Halduskohtu eelotsusetaotlus – Eesti) – Lux Express Estonia AS versus Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

(Kohtuasi C-614/20) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Määrus (EÜ) nr 1370/2007 – Avaliku reisijateveoteenuse osutamine raudteel ja maanteel – Teatud reisijatekategoriate tasuta vedamise kohustuse kehtestamine üldeeskirjadega – Pädeva asutuse kohustus maksta ettevõtjatele avaliku teenindamise hüvitist – Arvutusmeetod)

(2022/C 408/11)

Kohtumenetluse keel: eesti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tallinna Halduskohus

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Lux Express Estonia AS

Vastustaja: Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1370/2007, mis käsitleb avaliku reisijateveoteenuse osutamist raudteel ja maanteel ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 1191/69 ja (EMÜ) nr 1107/70 (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. detsembri 2016. aasta määrusega (EL) 2016/2338) artikli 2 punkti e

tuleb tõlgendada nii, et:

selles sättes kasutatud mõistega „avaliku teenindamise kohustus“ on hõlmatud asjaomase liikmesriigi territooriumil avaliku teenusena tee- ja raudteeliikluses liinivedu teostavatele ettevõtjatele riigisese õigusnormiga pandud kohustus vedada teatud reisijatekategoriaid, eeskätt eelkoolialisi lapsi ja teatud kategooriatesse kuuluvaid puudega isikuid, tasuta ja ilma riigilt hüvitist saamata.

2. Määruse nr 1370/2007 (muudetud määrusega 2016/2338) artikli 3 lõiget 2 ja artikli 4 lõike 1 punkti b alapunkti i

tuleb tõlgendada nii, et:

pädevad asutused on kohustatud liikmesriigi territooriumil avaliku teenusena tee- ja raudteeliikluses liinivedu teostavatele ettevõtjatele hüvitama positiivse või negatiivse finantsmõju, mis tuleneb kuludest ja tuludest, mis kaasnevad sellega, kui need ettevõtjad täidavad neile üldeeskirjaga kehtestatud kohustust vedada tasuta teatud reisijatekategoriaid, eeskätt eelkoolialisi lapsi ja teatud kategooriatesse kuuluvaid puudega isikuid.

3. Määruse nr 1370/2007 (muudetud määrusega 2016/2338) artikli 3 lõiget 2 ja lisa punkti 2

tuleb tõlgendada nii, et:

tariifikohustuste – mis on kehtestatud üldeeskirjadega, mille eesmärk on maksimumtariifide kehtestamine teatud reisijatekategoriatele – täitmisest tulenevate kulude ja tulude positiivse või negatiivse finantsmõju hüvitamine peab toimuma vastavalt määruse artiklites 4 ja 6 ning lisa sätetatud põhimõtetele sellisel viisil, mis väldib ülekompenseerimist. Hüvitis ei või ületada summat, mis vastab avaliku teenindamise kohustuse täitmisest tulenevalt avaliku teenuse osutaja kulude ja tulude suhtes avalduvale kogu positiivse või negatiivse finantsmõjuga võrdsele finantsmõjule, mille hindamiseks võrreldakse avaliku teenindamise kohustuse täitmise olukorda selle olukorraga, mis oleks olnud juhul, kui seda kohustust ei oleks täidetud.

⁽¹⁾ ELT C 35, 1.2.2021.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 7. septembri 2022. aasta otsus (Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdami eelotsusetaotlus – Madalmaad) – E.K. versus Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Kohtuasi C-624/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2003/109/EÜ – Pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatus – Kohaldamisala – Kolmanda riigi kodanik, kellel on riigis elamise õigus ELTL artikli 20 alusel – Artikli 3 lõike 2 punkt e – Riigis elamine üksnes ajutiselt – Liidu õiguse autonoomne mõiste)

(2022/C 408/12)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Põhikohtuasja pooled

Hageja: E.K.

Kostja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Resolutsioon

1. Nõukogu 25. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/109/EÜ pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta artikli 3 lõike 2 punkti e tuleb tõlgendada nii, et selles sättes kasutatud „üksnes ajutiselt“ elamise mõiste on liidu õiguse autonoomne mõiste, mida tuleb kõikide liikmesriikide territooriumil tõlgendada ühetaoliselt.
2. Direktiivi 2003/109 artikli 3 lõike 2 punkti e tuleb tõlgendada nii, et selles sättes kasutatud „üksnes ajutiselt“ elamise mõiste ei hõlma kolmanda riigi kodaniku elamist ELTL artikli 20 alusel selle liikmesriigi territooriumil, mille kodakondsus asjasse puutuval liidu kodanikul on.

⁽¹⁾ ELT C 128, 12.4.2021.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 8. septembri 2022. aasta otsus (Nejvyšší správní soudi eelotsusetaotlus – Tšehhi Vabariik) – ET versus Ministerstvo životního prostředí

(Kohtuasi C-659/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Looduslike looma- ja taimeliikide kaitse nendega kauplemise reguleerimise teel – Määrus (EÜ) nr 338/97 – Artikli 8 lõike 3 punkt d – Mõiste „loomaliikide vangistuses sündinud ja kasvanud isendid“ – Määrus (EÜ) nr 865/2006 – Artikli 1 punkt 3 – Mõiste „paljunduskari“ – Artikli 54 punkt 2 – Paljunduskarja põlvnemise tuvastamine – Päritolu kontroll)

(2022/C 408/13)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší správní soud

Põhikohtuasja pooled

Hageja: ET

Kostja: Ministerstvo životního prostředí

Resolutsioon

1. Komisjoni 4. mai 2006. aasta määruse (EÜ) nr 865/2006, millega kehtestatakse looduslike looma- ja taimeliikide kaitset nendega kauplemise reguleerimise teel käsitleva nõukogu määruse (EÜ) nr 338/97 üksikasjalikud rakenduseeskirjad, artikli 1 punkti 3

tuleb tõlgendada nii, et:

mõiste „paljunduskari“ alla selle sätte tähenduses ei kuulu paljundusettevõttes kasvatatud isendite ülenejad sugulased, kes pole kunagi olnud selle ettevõtte omandis ega valduses.

2. Määruse nr 865/2006 artikli 54 punkti 2 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 17 ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõttega

tuleb tõlgendada nii, et:

nendega on vastuolus, kui nõukogu 9. detsembri 1996. aasta määruse (EÜ) nr 338/97 looduslike looma- ja taimeliikide kaitse kohta nendega kauplemise reguleerimise teel lisas A nimetatud loomaliigi isendit, kes on loomakasvataja valduses, saaks pidada selle määruse artikli 8 lõike 3 tähenduses vangistuses sündinud ja kasvatatud isendiks, kui selle isendi ülenejad sugulased, kes ei kuulu selle loomakasvataja paljunduskarja hulka, on omandanud kolmas isik viisil, mis kahjustab asjasse puutuva liigi säilimist looduses, enne nimetatud määruste jõustumist.

⁽¹⁾ ELT C 62, 22.2.2021.

Euroopa Kohtu (viies koda) 8. septembri 2022. aasta otsus (Supremo Tribunal de Justiça eelotsusetaotlus – Portugal) – RTL Television GmbH versus Grupo Pestana S.G.P.S., S. A., SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S. A.

(Kohtuasi C-716/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Autoriõigus ja sellega kaasnevad õigused – Satelliitlevi ja taasedastamine kaabellevi kaudu – Direktiiv 93/83/EMÜ – Artikli 1 lõige 3 – Mõiste „taasedastamine kaabellevi kaudu“ – Taasedastust pakkuv ettevõtja, kes ei ole kaabellevioperaator – Satelliitlevi kaudu edastatavate, üldsusele vastuvõtuks mõeldud raadio- ja teleasaadete samaaegne, muutusteta ja täielik taasedastamine majutusasutuses, kasutades parabolantenni, kaablit ja televisiooni- või raadiovastuvõtuseadmeid – Puudumine)

(2022/C 408/14)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal de Justiça

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: RTL Television GmbH

Vastustajad: Grupo Pestana S.G.P.S., S. A., SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S. A.

Resolutsioon

Nõukogu 27. septembri 1993. aasta direktiivi 93/83/EMÜ teatavate satelliitlevile ja kaabli kaudu taasedastamisele kohaldatavaid autoriõigusi ja sellega kaasnevaid õigusi käsitlevate eeskirjade kooskõlastamise kohta artikli 1 lõiget 3 koostoimes selle direktiivi artikli 8 lõikega 1

tuleb tõlgendada nii, et:

- neis sätetes ei ole ette nähtud ringhäälinguorganisatsiooni ainuõigust lubada või keelata taasedastamist kaabellevivõrgu kaudu ja
- taasedastamisega kaabellevivõrgu kaudu ei ole tegemist siis, kui satelliidi kaudu edastatavaid üldsusele vastuvõtmiseks mõeldud raadio- ja teleringhäälingusaated teeb samal ajal muutusteta ja täielikult kättesaadavaks mõni muu asutus kui „kaabellevivõrgu operaator“, näiteks hotell.

⁽¹⁾ ELT C 110, 29.3.2021.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Verwaltungsgericht Cottbusi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – RO, kes on seaduslikult esindatud, versus Bundesrepublik Deutschland

(Kohtuasi C-720/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Ühine varjupaigapoliitika – Rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest vastutava liikmesriigi määramise kriteeriumid ja mehhanismid – Määrus (EL) nr 604/2013 (Dublin III) – Alaealise poolt tema sünniliikmesriigis esitatud rahvusvahelise kaitse taotlus – Alaealise vanemad, kes on varem saanud pagulasseisundi teises liikmesriigis – Artikli 3 lõige 2 – Artikkel 9 – Artikli 20 lõige 3 – Direktiiv 2013/32/EL – Artikli 33 lõike 2 punkt a – Rahvusvahelise kaitse taotluse vastuvõetavus ja vastutus taotluse läbivaatamise eest)

(2022/C 408/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Cottbus

Põhikohtuasja pooled

Hageja: RO, kes on seaduslikult esindatud

Kostja: Bundesrepublik Deutschland (Saksamaa Liiduvabariik)

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest, artikli 20 lõiget 3

tuleb tõlgendada nii, et

see ei ole analoogia alusel kohaldatav olukorrale, kus alaealine ja tema vanemad esitavad rahvusvahelise kaitse taotlused liikmesriigis, kus see alaealine on sündinud, samas kui tema vanemad on juba saanud rahvusvahelise kaitse mõnes teises liikmesriigis.

2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta artikli 33 lõike 2 punkti a

tuleb tõlgendada nii, et

see ei ole analoogia alusel kohaldatav rahvusvahelise kaitse taotlusele, mille on liikmesriigis esitanud alaealine, kui teises liikmesriigis on rahvusvahelise kaitse saanud mitte see alaealine ise, vaid tema vanemad.

⁽¹⁾ ELT C 88, 15.3.2021.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlemi eelotsusetaotlus – Madalmaad) – I, S versus Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Kohtuasi C-19/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Määrus (EL) nr 604/2013 – Rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest vastutava liikmesriigi määramise kriteeriumid ja mehhanismid – Artikli 8 lõige 2 ja artikli 27 lõige 1 – Saatjata alaealine, kelle sugulane viibib seaduslikult teises liikmesriigis – Nimetatud liikmesriigi poolt selle alaealise vastuvõtmise palve tagasilükkamine – Selle alaealise või tema sugulase õigus tõhusale õiguskaitsevahendile tagasilükkamise otsuse vaidlustamiseks – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklid 7, 24 ja 47 – Lapse parimad huvid)

(2022/C 408/16)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: I, S

Vastustaja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest, artikli 27 lõiget 1 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 7, 24 ja 47

tuleb tõlgendada nii, et

liikmesriik, kellele on esitatud määruse artikli 8 lõike 2 alusel vastuvõtmispalve, on kohustatud andma rahvusvahelist kaitset taotlevale saatjata alaealisele määruse artikli 2 punkti j tähenduses, mitte aga selle alaealise sugulasele määruse artikli 2 punkti h tähenduses, õiguse esitada kohtusse kaebus selle liikmesriigi keelduva otsuse peale.

⁽¹⁾ ELT C 128, 12.4.2021.

Euroopa Kohtu (ühendas koda) 8. septembri 2022. aasta otsus (Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie eelotsusetaotlused – Poola) – E.K., S.K. versus D.B.P. (C-80/21) ja B.S., W.S. versus M. (C-81/21) ja B.S., Ł.S. versus M. (C-82/21)

(Liidetud kohtuasjad C-80/21–C-82/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Direktiiv 93/13/EMÜ – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Artikli 6 lõige 1 ja artikli 7 lõige 1 – Hüpoteklaenulepingud – Lepingutingimuse ebaõigluse tuvastamise tagajärjed – Aegumine – Tõhususe põhimõte)

(2022/C 408/17)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: E.K., S.K. (C-80/21), B.S., W.S. (C-81/21), B.S., Ł.S. (C-82/21)

Kostjad: D.B.P. (C-80/21), M. (C-81/21), M. (C-82/21)

Resolutsioon

1. Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 6 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1

tuleb tõlgendada nii, et

nendega on vastuolus riigisisene kohtupraktika, mille kohaselt kohus ei pruugi tuvastada mitte tarbija ja müüja või teenuste osutaja vahel sõlmitud lepingus sisalduva tingimuse kui terviku, vaid üksnes selle tingimuse ebaõiglaseks muutvate elementide ebaõiglust, mille tagajärjel jääb lepingutingimus pärast niisuguste elementide väljajätmist osaliselt kehtima, kui sellise lepingust väljajätmise tagajärjel muudetak스 kõnealuse lepingutingimuse sisu, mõjutades selle põhiolenumust – seda tuleb kontrollida riigisisese kohtu.

2. Direktiivi 93/13 artikli 6 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1

tuleb tõlgendada nii, et

nendega on vastuolus riigisisene kohtupraktika, mille kohaselt võib liikmesriigi kohus pärast seda, kui ta on tuvastanud tarbija ja müüja või teenuste osutaja vahel sõlmitud lepingus sisalduva ebaõiglase tingimuse tühisuse, mis ei too kaasa selle lepingu kui terviku tühisust, asendada selle tingimuse riigisisese õiguse dispositiivse sättega.

3. Direktiivi 93/13 artikli 6 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1

tuleb tõlgendada nii, et

nendega on vastuolus riigisisene kohtupraktika, mille kohaselt võib liikmesriigi kohus, pärast seda, kui ta on tuvastanud müüja või teenuste osutaja ja tarbija vahel sõlmitud lepingus sisalduva ebaõiglase tingimuse tühisuse, mis toob kaasa kogu lepingu tühisuse, asendada tingimuse, mille tühisus on tuvastatud, kas poolte tahte tõlgendusega, et vältida lepingu tühisust, või riigisisese õiguse dispositiivse sättega, ehkki tarbijat oli asjasse puutuva lepingu tühisuse tagajärgedest teavitatud ja ta nõustus nendega.

4. Direktiivi 93/13 tuleb tõhususe põhimõttest lähtudes

tõlgendada nii, et

sellega on vastuolus riigisisene kohtupraktika, mille kohaselt kümneaastane aegumistähtaeg, mis on kohaldatav tarbija hagile, millega nõutakse müüjale või teenuste osutajale laenulepingus sisalduva ebaõiglase tingimuse rakendamisel alusetult tasutud summade väljaandmist, hakkab kulgema selle tarbija igakordse soorituse kuupäeval, isegi kui tarbija ei olnud sel kuupäeval võimeline ise hindama lepingutingimuse ebaõiglust või ei teadnud, et see tingimus on ebaõiglane, ning arvestamata asjaolu, et lepingul oli tagasimaksetähtaeg – käesoleval juhtumil kolmkümmend aastat, mis on oluliselt pikem kui seadusjärgne kümneaastane aegumistähtaeg.

(¹) ELT C 242, 21.6.2021.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 8. septembri 2022. aasta otsus (Bundesfinanzhof eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Finanzamt R versus W-GmbH

(Kohtuasi C-98/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikli 2 lõige 1, artikli 9 lõige 1, artikkel 167 ja artikli 168 punkt a – Sisendkäibemaksu mahaarvamine – Mõiste „maksukohustuslane“ – Valdusühing – Tütarettevõtjate osakapitali tehtava mitterahalise sissemaksega seotud kulud – Asjaolu, et need kulud ei ole osa üldkuludest – Tütarettevõtjate tegevus, mis on enamasti maksuvaba)

(2022/C 408/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Finanzamt R

Vastustaja kassatsioonimenetluses: W-GmbH

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 168 punkti a koostoimes selle direktiivi artikliga 167 tuleb tõlgendada nii, et

valdusühingul, kes osutab oma tütarettevõtjatele maksustatavaid teenuseid, ei ole õigust maha arvata sisendkäibemaksu neilt teenustelt, mida ta ostab kolmandatelt isikutelt ja mille ta annab üldkasumi jaotamise õigust andva sissemaksena üle tütarettevõtjatele, kui esiteks on ostetud teenused otseselt ja vahetult seotud mitte valdusühingu enda müügitehingutega, vaid tütarettevõtjate peamiselt maksuvabade müügitehingutega, teiseks ei moodusta need teenused osa tütarettevõtjatele osutatud maksustatavate teenuste hinnast ning kolmandaks ei kuulu need teenused valdusühingu enda majandustegevuse üldkulude hulka.

⁽¹⁾ ELT C 182, 10.5.2021.

Euroopa Kohtu (viies koda) 8. septembri 2022. aasta otsus (Tribunal Supremo eelotsusetaotlus – Hispaania) – Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC) versus Administración General del Estado jt

(Kohtuasi C-263/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Autoriõigus ja sellega kaasnevad õigused – Direktiiv 2001/29/EÜ – Artikli 5 lõike 2 punkt b – Reprodutseerimise ainuõigus – Erand – Isiklikuks tarbeks reprodutseerimine – Tasu – Ex ante vabastus – Üksnes kollektiivse esindamise organisatsioonide kontrolli all tegutseva eraõigusliku isiku väljastatud vabastussertifikaat – Selle isiku kontrollipädevus)

(2022/C 408/19)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC)

Kostjad: Administración del Estado, Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE) Artistas Intérpretes, Entidad de Gestión de Derechos de Propiedad Intelectual (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas artikli 5 lõike 2 punkti b ja võrdse kohtlemise põhimõtet

tuleb tõlgendada nii, et

nendega ei ole vastuolus riigisisesed õigusnormid, mille kohaselt kollektiivse esindamise organisatsioonide asutatud ja nende järelevalve all olevale juriidilisele isikule on usaldatud isiklikuks tarbeks reprodutseerimise tasu maksmisest vabastamine ja tagasimaksete haldamine, kui sellistes riigisiseses õigusnormides on sätestatud, et vabastussertifikaadid tuleb väljastada ja tagasimaksed teha õigel ajal ja objektiivsete kriteeriumide alusel, mis ei võimalda juriidilisel isikul jätta sellise sertifikaadi väljastamise või tagasimakse taotlust rahuldamata kaalutlustel, mis hõlmavad kaalutusõiguse teostamist, ning selle isiku otsuse peale, millega ta keeldub sellise taotluse rahuldamisest, võib edasi kaevata sõltumatule asutusele.

2. Direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 2 punkti b ja võrdse kohtlemise põhimõtet

tuleb tõlgendada nii, et

nendega ei ole vastuolus riigisisesed õigusnormid, mis annavad kollektiivse esindamise organisatsioonide asutatud ja nende järelevalve all olevale juriidilisele isikule, kellele on usaldatud isiklikuks tarbeks reprodutseerimise tasu maksmisest vabastamise ja tagasimaksete haldamine, õiguse taotleda juurdepääsu teabele, mis on vajalik talle antud järelevalvevolituste teostamiseks, ilma et tema vastu oleks võimalik tugineda eelkõige riigisiseses õiguses sätestatud raamatupidamissaladusele, kusjuures kõnealune juriidiline isik on kohustatud hoidma saadud teavet konfidentsiaalsena.

(¹) ELT C 329, 16.8.2021.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Înalta Curte de Casație și Justiție eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Uniqa Asigurări SA versus Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor ja Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Kohtuasi C-267/21) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikkel 56 – Kindlustusteenused – Maksustatavate tehingute koht – Nõuete lahendamise teenused, mida osutab kolmandast isikust äriühing kindlustusandja nimel ja tema arvel)

(2022/C 408/20)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Înalta Curte de Casație și Justiție

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Uniqa Asigurări SA

Kostjad: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor ja Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 56 lõike 1 punkti c tuleb tõlgendada nii, et nõuete lahendamise teenused, mida kolmandast isikust äriühingud osutavad kindlustusseltsi nimel ja arvel, ei ole selles sättes nimetatud „konsultantide, inseneride, konsultatsioonibüroode, juristide ja raamatupidajate teenused ja muud sarnased teenused, samuti andmetöötlus- ning teabeandmisteenused“.

⁽¹⁾ ELT C 349, 30.8.2021.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg eelotsusetaotlus – Luksemburg) – État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA versus Navitours Sàrl

(Kohtuasi C-294/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Käibemaks – Kuues direktiiv 77/388/EMÜ – Artikli 2 punkt 1 – Kohaldamisala – Maksustatavad tehingud – Artikli 9 lõike 2 punkt b) – Veoteenuste osutamise koht – Kruiisireisid Moselil – kondomiiniumi staatusega jõgi)

(2022/C 408/21)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA

Vastustaja: Navitours Sàrl

Resolutsioon

Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (muudetud nõukogu 16. detsembri 1991. aasta direktiiviga 91/680/EMÜ) artikli 2 punkti 1 ja artikli 9 lõike 2 punkti b

tuleb tõlgendada nii, et:

liikmesriigil tuleb maksustada selles liikmesriigis asuva teenuseosutaja poolt kruiisireisi teenuste osutamine riigi territooriumi selles osas, mis tema ja teise liikmesriigi vahel sõlmitud rahvusvahelise lepingu kohaselt moodustab nende liikmesriikide jagatud valitsemisega hõlmatud ühise territooriumi ja mille suhtes ei kohaldata ühtegi liidu õiguses sätestatud erandit, tingimusel, et neid teenuseid ei ole teine liikmesriik juba maksustanud. Asjaolu, et üks liikmesriik neid teenuseid maksustab, takistab teisel liikmesriigil neid omakorda maksustada, kuid ei piira nende kahe liikmesriigi võimalust korraldada sellel territooriumil osutatud teenuste maksustamine muul viisil, eelkõige kokkuleppe teel, tingimusel, et välditakse tulu maksustamata jätmist või topeltmaksustamist.

⁽¹⁾ ELT C 191, 10.5.2022.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Corte d'appello di Venezia eelotsusetaotlus – Itaalia) – Agecontrol SpA versus ZR, Lidl Italia Srl

(Kohtuasi C-319/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Põllumajandus – Ühine turukorraldus – Määrus (EÜ) nr 1234/2007 – Värske pakendatud puu- ja köögivilja – Rakendusmäärus (EL) nr 543/2011 – Vastavuskontroll – Transport sama turustusettevõtja müügikohta – Saatedokument – Päritoluriigi märkimine)

(2022/C 408/22)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte d'appello di Venezia

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Agecontrol SpA

Vastustajad: ZR, Lidl Italia Srl

Resolutsioon

Komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmääruse (EL) nr 543/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga, artikli 5 lõiget 4 koostoimes selle määruse artikliga 8 ning nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus), mida on muudetud nõukogu 14. aprilli 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 361/2008, artiklitega 113 ja 113a tuleb tõlgendada nii, et puu- ja köögiviljasektori toodete turustamisstandarditele vastavuse kontroll ei nõua, et nende toodete valdajal oleks igas turustamisetapis esitada saatedokument. Kui aga valdajal on selline dokument esitada, peab kõigil turustusetappidel selles olema märgitud toodete kirjeldus ja päritoluriik olenemata sellest, et rakendusmääruses nr 543/2011 nõutud välised märgised on nähtavalt ja kustutamatu viisil esitatud toodete pakendi küljel, saatelehel, mis on neid vedavas transpordivahendis asetatud nähtavasse kohta, ning toodete tarnija väljastatud arvel.

⁽¹⁾ ELT C 310, 2.8.2021.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 8. septembri 2022. aasta otsus (Finanzgericht Hamburgi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – R.T. versus Hauptzollamt Hamburg

(Kohtuasi C-368/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Tolliliit – Liidu tolliseadustik – Määrus (EL) nr 952/2013 – Tollivõla tekkimise koht – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikkel 30 – Artikkel 60 – Artikli 71 lõige 1 – Impordikäibemaksu maksustatav teokoosseis ja sissenõutavus – Maksukohustuse tekkimise koht – Liidu tollialastest õigusaktidest tuleneva kohustuse täitmata jätmise tuvastamine – Kauba impordi koha kindlaksmääramine – Kolmandas riigis registreeritud transpordivahend, mis tuuakse Euroopa Liitu tollieeskirju rikkudes)

(2022/C 408/23)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: R.T.

Vastustaja: Hauptzollamt Hamburg

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi ja mida on muudetud nõukogu 20. detsembri 2018. aasta direktiiviga (EL) 2018/2057, artikleid 30 ja 60

tuleb tõlgendada nii, et

käibemaksu seisukohast on kolmandas riigis registreeritud ja tollieeskirju rikkudes Euroopa Liitu toodud sõiduki impordi koht liikmesriik, kus isik, kes on rikkunud tollieeskirjadega kehtestatud kohustusi, elab ja sõidukit tegelikult kasutab.

⁽¹⁾ ELT C 382, 20.9.2021.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 8. septembri 2022. aasta otsus (Svea Hovrätt eelotsusetaotlus – Rootsi) – IRnova AB versus FLIR Systems AB

(Kohtuasi C-399/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Õigusalane koostöö tsiviilasjades – Kohtualluvus ning kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine tsiviil- ja kaubandusajades – Määrus (EL) nr 1215/2012 – Artikli 24 punkt 4 – Erandlik kohtualluvus – Kohtualluvus patentide registreerimise või kehtivuse asjades – Kohaldamisala – Kolmandas riigis esitatud patenditaotlus ja väljaantud patent – Leiutaja staatus – Isik, kellele kuulub õigus leiutisele)

(2022/C 408/24)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Svea Hovrätt

Põhikohtuasja pooled

Hageja: IRnova AB

Kostja: FLIR Systems AB

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 24 punkti 4

tuleb tõlgendada nii, et:

seda ei kohaldata vaidlusele, millega soovitakse hakis, mis tugineb väidetavale leiutaja või kaasleiutaja staatusele, kindlaks teha, kas isikule kuulub õigus leiutistele, mida hõlmavad kolmandates riikides esitatud patenditaotlused ja väljastatud patendid.

⁽¹⁾ ELT C 368, 13.9.2021.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus – Itaalia) – Ministero dell’Interno versus TO

(Kohtuasi C-422/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Rahvusvahelise kaitse taotlejad – Direktiiv 2013/33/EL – Artikli 20 lõiked 4 ja 5 – Väga vägivaldne käitumine – Liikmesriikide õigus määrata kindlaks kohaldatav karistus – Ulatus – Materiaalsete vastuvõtutingimustega seotud abist ilmajätmine)

(2022/C 408/25)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Ministero dell’Interno

Vastustaja: TO

Resolutsioon

- 1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/33/EL, millega sätestatakse rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtu nõuded, artikli 20 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et see on kohaldatav väga vägivaldsele käitumisele väljaspool majutuskeskust.
- 2) Direktiivi 2013/33 artikli 20 lõikeid 4 ja 5 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, kui rahvusvahelise kaitse taotlejale, kes on käitunud väga vägivaldselt avaliku võimu kandjate suhtes, määratakse karistus, mis seisneb materiaalsete vastuvõtutingimuste tühistamises selle direktiivi artikli 2 punktide f ja g tähenduses seoses majutuse, toidu või riietusega, ulatuses, milles selle mõjul ei pruugiks taotlejal võimalik olla rahuldada oma kõige esmasemaid vajadusi. Muude karistuste määramisel nimetatud artikli 20 lõike 4 alusel tuleb igal juhul arvestada selle artikli lõikes 5 sätestatud tingimustega, sealhulgas nendega, mis puudutavad proportsionaalsuse põhimõtte järgimist ja inimväärikuse austamist.

⁽¹⁾ ELT C 368, 13.9.2021.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 8. septembri 2022. aasta otsus – Puma SE jt versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-507/21 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Dumping – Teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamist pärit nahast pealsetega jalatsite import – Liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14 Euroopa Kohtu tehtud otsuse täitmine – Lõpliku dumpinguvastase tollimaksu taaskehtestamine – Pädevuse olemasolu teatud ajahetkel – Diskrimineerimiskeelu põhimõtte)

(2022/C 408/26)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Puma SE, Puma United Kingdom Ltd, Puma Nordic AB, Austria Puma Dassler GmbH, Puma Italia Srl, Puma France SAS, Puma Denmark A/S, Puma Iberia, SL, Puma Retail AG (esindajad: *advocaten* J. Cornelis ja E. Vermulst)

Teine menetluse pool: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Armati, G. Luengo ja T. Maxian Rusche)

Resolutsioon

- 1) Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
- 2) Jätta Puma SE, Puma United Kingdom Ltd, Puma Nordic AB, Austria Puma Dassler GmbH, Puma Italia Srl, Puma France SAS, Puma Denmark A/S, Puma Iberia SL ja Puma Retail AG kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 431, 25.10.2021.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 8. septembri 2022. aasta määrus (Sąd Okręgowy w Opolu eelotsusetaotlus – Poola) – VP

(Kohtuasi C-188/22) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Õiguslane koostöö tsiviil- ja kaubandusajades – Määrus (EÜ) nr 1206/2001 – Tõendite kogumine – Muus kui pädeva kohtu liikmesriigis elava isiku kirjalik ülekuulamine – Võimalus kasutada liikmesriigi õiguses, mitte aga määruses (EÜ) nr 1206/2001 ette nähtud tõendite kogumise meetodit)

(2022/C 408/27)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Okręgowy w Opolu

Põhikohtuasja menetluse pooled

Kaebuse esitaja: VP

Teine pool: KS, esindaja: AS

Resolutsioon

Nõukogu 28. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1206/2001 liikmesriikide kohtute vahelise koostöö kohta tõendite kogumisel tsiviil- ja kaubandusajades artikleid 1 ja 17 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi kohus, kes soovib üle kuulata teises liikmesriigis elavat isikut, ei pea tingimata niisuguse tõendi kogumiseks tingimata kasutama selles määruses ette nähtud meetodeid, vaid tal on võimalus kohtu asukoha liikmesriigi õigusega kooskõlas see isik kirjalikult üle kuulata, ilma et taotluse saava liikmesriigi keskasutus või pädev asutus selle määruse artikli 3 tähenduses oleks selleks loa andnud.

⁽¹⁾ Esitamise aeg: 11.3.2022.

Euroopa Kohtu 8. juuli 2022. aasta määrus (Curtea de Apel Alba Iulia eelotsusetaotlus – Rumeenia) – C.D.A. versus I.J., N.L.

(Kohtuasi C-205/22) ⁽¹⁾

(registrist kustutamine)

(2022/C 408/28)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Alba Iulia

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hageja: C.D.A.

Kostjad: I.J., N.L.

Resolutsioon

Kustutada kohtuasi C-205/22 Euroopa Kohtu registrist.

(¹) Saabumise kuupäev: 16.3.2022.

**Silvia González Sordo jt 14. jaanuaril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda)
24. novembri 2021. aasta määruse peale kohtuasjas T-642/21: Gonzáles Sordo jt versus komisjon**

(Kohtuasi C-36/22 P)

(2022/C 408/29)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellandid: Silvia González Sordo, Marta Calzado Melida, Evangelina Camino Nates, María José Canoura González, Félix Fernández Gascón, María Isabel Martínez de Lecea, José Antonio Pardo Cuesta, Natalia Ruisanchez Cáceres, María Ángeles Sáez Díaz, Mónica Ruiz Maccione, Ignacio Serrulla Rech, Celia Baños Olavarri, David Buitrago Cobo, Ana María Pardo García, Adriana Castillo Jiménez, José Manuel Salazar Castillo, María Lorena Tresgallo Salmón, Luis Alfredo Barroso Prados, Ana Isabel Alegre Rubio, Emilio-Joaquín Barrio Fernández de la Pradilla, Zulema Alexandra Lemolt García-Lago (esindaja: advokaat B. González González)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Euroopa Kohus (kaheksas koda) jättis 6. septembri 2022. aasta määrusega apellatsioonkaebuse ilmselge põhjendamatusesse tõttu rahuldamata ja määras, et apellandid kannavad ise oma kohtukulud.

**GZ (*) jt 14. jaanuaril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu
(kaheksas koda) 24. novembri 2021. aasta määruse peale kohtuasjas T-687/21: GZ (*)
jt versus komisjon**

(Kohtuasi C-37/22 P)

(2022/C 408/30)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellandid: GZ (*), FK (*), AT (*), DH (*), ML (*), ZX (*), FO (*), RT (*), JC (*) (esindaja: advokaat B. González González)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Euroopa Kohus (kaheksas koda) jättis 6. septembri 2022. aasta määrusega apellatsioonkaebuse ilmselge põhjendamatusesse tõttu rahuldamata ja määras, et apellandid kannavad ise oma kohtukulud.

(*) Teave on kustutatud või asendatud seoses isikuandmete kaitse ja/või konfidentsiaalsusega.

José Antonio Santos Cañibano jt 18. jaanuaril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 24. novembri 2021. aasta määruse peale kohtuasjas T-649/21: Santos Cañibano jt versus komisjon

(Kohtuasi C-38/22 P)

(2022/C 408/31)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellandid: José Antonio Santos Cañibano, Ruth Hompanera Lanzós, Judith Lapresa Isla, José Manuel Arias García, María del Mar Barba Barba, María Isabel Bernárdez Rodríguez, Mónica Camara Torio, Adriana Canella Suárez, Eladio Cano Nieto, Pilar Carbajales García, Luis De Miguel Ribón, Luis Ángel Díaz Suárez, Daniel Fernández González, Cristina Fernández Somoano, Pedro García Parada, Inmaculada García Perez, Susana González González, Pedro Óscar González Menéndez, José Manuel González Riopedre, Carlos Ángel Lazo Reguera, Salvador Llorens García, José Luis Lozano Garrido, Fernando Luiña Vela, Miguel Mera Vega, Abel Miravalles Pindas, Rafael Munguria Rubio, María Montserrat Muñiz Fernández, Aurora Nicolás Herreros, Verónica Pereira Torres, Ernesto Real Arias, Javier Rodríguez Lana, María Belén Rodríguez Menéndez, José Javier Rodríguez Mier, Concepción Rodríguez Rodríguez, María Elena Rodríguez Suárez, Alejandro Sánchez Gión, José Luis Santos Lobato, Susana Solís García, María de los Ángeles Ugido López, María Elvira Vega Fernández, Isabel María Vilalta Suárez, Antonio Villabela Pataño, María José Fernández Gutiérrez, Lourdes Cano Nieto (esindaja: advokaat B. González González)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Euroopa Kohus (kaheksas koda) jättis 6. septembri 2022. aasta määrusega apellatsioonkaebuse ilmselge põhjendamatusesse tõttu rahuldamata ja määras, et apellandid kannavad ise oma kohtukulud.

Enol Velasco Granda jt 18. jaanuaril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 24. novembri 2021. aasta määruse peale kohtuasjas T-658/21: Velasco Granda jt versus komisjon

(Kohtuasi C-39/22 P)

(2022/C 408/32)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellandid: Enol Velasco Granda, María José Díaz Rodríguez, Silvia García Miguélez, Beatriz González Carvajal, Antonia Trinidad González Castro, Isabel Merediz Gutiérrez, María Miranda García, Ana Moreira Varillas, Lucía Villa Gutiérrez (esindaja: advokaat B. González González)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Euroopa Kohus (kaheksas koda) jättis 6. septembri 2022. aasta määrusega apellatsioonkaebuse ilmselge põhjendamatusesse tõttu rahuldamata ja määras, et apellandid kannavad ise oma kohtukulud.

Ramón Baidés Fernández jt 18. jaanuaril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 24. novembri 2021. aasta määruse peale kohtuasjas T-659/21: Baidés Fernández jt versus komisjon

(Kohtuasi C-40/22 P)

(2022/C 408/33)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellandid: Ramón Baidés Fernández, Alberto Baranda Álvarez, José Luis Bermúdez Cuetos, Juan Carlos Campos Menéndez, María Gloria Díaz Blanco, José Vicente Galán Soto, María José González Delgado, María Rosario López Rodríguez, Erundina Prieto Álvarez, Mónica Regueira Álvarez, Patricia Sánchez Caballero (esindaja: advokaat B. González González)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Euroopa Kohus (kaheksas koda) jättis 6. septembri 2022. aasta määrusega apellatsioonkaebuse ilmselge põhjendamatus

tõttu rahuldamata ja määras, et apellandid kannavad ise oma kohtukulud.

**Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) 4. märtsil 2022
esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 27. jaanuari 2022. aasta määruse peale
kohtuasjas T-736/21: PTTAZ versus komisjon**

(Kohtuasi C-195/22 P)

(2022/C 408/34)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) (esindaja: advokaat B. González González)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Euroopa Kohus (kaheksas koda) jättis 6. septembri 2022. aasta määrusega apellatsioonkaebuse ilmselge põhjendamatus

tõttu rahuldamata ja määras, et apellant kannab oma kohtukulud ise.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Berlin (Saksamaa) 16. juunil 2022 – VT, UR versus
Conny GmbH**

(Kohtuasi C-400/22)

(2022/C 408/35)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Kostjad ja apellandid: VT, UR

Hageja ja vastustaja apellatsioonimenetluses: Conny GmbH

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2011/83/EL⁽¹⁾ artikli 8 lõike 2 teise lõiguga on kooskõlas riigisisesele õigusnormile (käesolevas asjas tsiviilseadustiku (Bürgerliches Gesetzbuch, edaspidi „BGB“) 13. juunist 2014 kuni 27. maini 2022 kehtinud redaktsiooni § 312j lõike 3 teisele lausele ja lõikele 4) antud tõlgendus, mille kohaselt on see õigusnorm analoogiliselt direktiivi 2011/83/EL artikli 8 lõike 2 teise lõiguga kohaldatav ka siis, kui elektrooniliselt sõlmitud lepingu sõlmimise ajal ei ole tarbijal kaupleja ees maksekohustust mitte igal juhul, vaid ainult teatud lisatingimustel – näiteks käsundi alusel esitatud hagi hilisema rahuldamise korral või kolmandale isikule hiljem meeldetuletuse saatmise korral?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiiv 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ (ELT 2011, L 304, lk 64).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven kasatsionen sad (Bulgaaria) 28. juunil 2022 –
kriminaalmenetluses süüdistatav BG**

(Kohtuasi C-427/22)

(2022/C 408/36)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Varhoven kasatsionen sad

Põhikohtuasja pool

Süüdistatav: BG

Eelotsuse küsimused

1. Kas mõistet „krediidiasutus“, mis on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 575/2013 ⁽¹⁾ krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta artikli 4 lõike 1 punktis 1, tuleb tõlgendada nii, et laenu andmiseks võib kasutada üksnes avalikkuselt hoiuste või muude tagasimakstavate vahenditena vastuvõetud vahendeid või võib krediidiasutus laenu anda ka teistest allikatest saadud vahenditest?
2. Kuidas tuleb tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta artikli 4 lõike 1 punktis 42 sisalduva määratluse „ametiasutuse poolt mis tahes vormis välja antud juriidiline dokument, millega antakse luba tegutsemiseks“ sisu ja kas see hõlmab nii laenu tehinguteks tegevusloa andmist käsitlevate õigusnormide alusel väljastatavat tegevusluba kui ka registreerimist käsitlevate õigusnormide alusel väljastatavat registreerimistõendit?

⁽¹⁾ ELT 2013, L 176, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaaria) 28. juunil 2022 –
kriminaalmenetlus järgmise isiku suhtes: VB**

(Kohtuasi C-430/22)

(2022/C 408/37)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Spetsializiran nakazatelen sad

Süüdistatav

VB

Eelotsuse küsimused

Kas direktiivi 2016/343 ⁽¹⁾ artikli 8 lõike 4 teist lauset tuleb tõlgendada nii, et see kohustab liikmesriigi kohust, kes teeb tagaselja süüdimõistva kohtuotsuse, ilma et oleksid täidetud artikli 8 lõike 2 tingimused, viitama sõnaselgelt süüdistatava õigusele menetluse uuendamisele, mis viimasel on vastavalt direktiivi artiklile 9, et süüdistatavat saaks hilisemal ajahetkel, eelkõige tema vahistamisel kriminaalkaristuse täitmisele pööramise eesmärgil, sellest õigusest teavitada? Küsimus on esitatud seoses asjaoluga, et riigisisene õigus ei näe ette tagaselja süüdi mõistetud isiku teavitamist menetluse uuendamise õigusest tema vahistamisel tagaselja mõistetud karistuse täitmisele pööramise eesmärgil; see ei näe ette ka kohtu osalemist Euroopa vahistamismääruse koostamisel karistuse täitmisele pööramiseks.

Kas direktiivi 2016/343 artikli 8 lõike 4 teist lauset ja eriti lauseosa „teavitatakse neid ka võimalusest asjaomane otsus vaidlustada ja õigusest taotleda artikli 9 kohaselt uut kohtulikku arutelu või muud õiguskaitsevahendit“ tuleb tõlgendada nii, et tegemist on süüdistatava teavitamisega ametlikult tunnustatud menetluse uuendamise õigusest, või on tegemist selle isiku teavitamisega õigusest, et sellist menetluse uuendamist saab taotleda, kusjuures sellise taotluse põhjendatust kontrollitakse hiljem?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/343, millega tugevdatakse süütuse presumptsiooni teatavaid aspekte ja õigust viibida kriminaalmenetluses kohtulikult arutelul (ELT 2016, L 65, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaaria) 28. juunil 2022 – kriminaalmenetlus järgmiste isikute suhtes: PT, SD

(Kohtuasi C-432/22)

(2022/C 408/38)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Spetsializiran nakazatelen sad

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pooled

PT, SD

Eelotsuse küsimused

Kas olukorras, kus tegemist on kriminaalmenetlusega, milles on esitatud süüdistus liidu õiguse kohaldamisalasse kuuluvate tegude toimepanemises, on ELL artikli 19 lõike 1 teise lausega ja harta artikli 47 esimese ja teise lõiguga kooskõlas liikmesriigi õigusnormid, mis nõuavad, et prokuröri ja süüdistatava vahel sõlmitud kokkulepet ei hinda sisuliselt mitte asja menetlev kohus, kellele on esitatud kõik kogutud tõendid, vaid muu kohus, kui osa süüdistatavaid ei ole kokkulepet sõlminud?

Kas raamotsuse 2004/757 ⁽¹⁾ artikliga 5, raamotsuse 2008/841 ⁽²⁾ artikliga 4, ELL artikli 19 lõike 1 teise lausega ja harta artikliga 52 koostoimes artikliga 47 on kooskõlas liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt kiidetakse kriminaalmenetlust lõpetav kokkulepe heaks vaid siis, kui kõik teised süüdistatavad ja nende kaitsjad on sellele nõusoleku andnud?

Kas harta artikli 47 teise lõigu kohaselt on nõutav, et pärast kokkuleppe läbivaatamist ja heakskiitmist loobub kohus teiste süüdistatavate vastu esitatud süüdistuse aluseks olevate asjaolude hindamisest, kui ta on teinud kokkuleppe kohta otsuse, mis ei käsitle kõnealuste teiste süüdistatavate osalemist süüdistuse aluseks olevate tegude toimepanemisel ega nende süüküsimust?

⁽¹⁾ Nõukogu 25. oktoobri 2004. aasta raamotsus 2004/757/JSK, millega kehtestatakse miinimumeeskirjad ebaseadusliku uimastiäri kuriteokoosseisu ja karistuste kohta (ELT 2004, L 335, lk 8).

⁽²⁾ Nõukogu 24. oktoobri 2008. aasta raamotsus 2008/841/JSK organiseeritud kuritegevuse vastase võitluse kohta (ELT 2008, L 300, lk 42).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sofiyski rayonen sad (Bulgaaria) 4. juulil 2022 – „Em akaunt BG“ EOOD versus „Zastrahovatelno aktsionerno druzhestvo Armeets“ AD

(Kohtuasi C-438/22)

(2022/C 408/39)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sofiyski rayonen sad

Põhikohtuasja pooled

Hageja: „Em akaunt BG“ EOOD

Kostja: „Zastrahovatelno aktsionerno družhestvo Armeets“ AD

Eelotsuse küsimused

1. Kas ETLT artikli 101 lõiget 1, mida on tõlgendatud liidetud kohtuasjades C-427/16 ja C-428/16 (¹), CHEZ Elektro Bulgaria, tehtud kohtuotsuse tähenduses, tuleb mõista nii, et liikmesriigi kohtud võivad jätta kohaldamata liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt kohtul ei ole õigust mõista vaidluse kaotanud poolelt välja advokaaditasu kulu summas, mis on väiksem kui miinimumsumma, mille on kindlaks määranud ainult selline advokaatide kutseorganisatsioon nagu advokaatide kõrgeim nõukogu (Bulgaaria) oma määrusega, kui see ei ole piiratud õiguspäraste eesmärkide saavutamise, ning seda mitte ainult lepingupoolte suhtes, vaid ka kolmandate isikute suhtes, kellelt võidakse kohtumenetluse kulud välja mõista?
2. Kas ETLT artikli 101 lõiget 1, mida on tõlgendatud liidetud kohtuasjades C-427/16 ja C-428/16, CHEZ Elektro Bulgaria, tehtud kohtuotsuse tähenduses, tuleb mõista nii, et õiguspärased eesmärgid, mis õigustavad liikmesriigi niisuguse õigusnormi kohaldamist, mille kohaselt kohtul ei ole õigust mõista vaidluse kaotanud poolelt välja advokaaditasu kulu summas, mis on väiksem kui miinimumsumma, mille on kindlaks määranud selline advokaatide kutseorganisatsioon nagu advokaatide kõrgeim nõukogu (Bulgaaria) oma määrusega, on käsitletavad seaduses sätestatutena ning kohus võib jätta liikmesriigi õigusnormid kohaldamata, kui ta ei tuvasta, et neid eesmärke konkreetsel juhul ületatakse, või tuleb pigem lähtuda sellest, et liikmesriigi õiguslik regulatsioon ei kuulu kohaldamisele, kui ei ole tuvastatud, et need eesmärgid saavutati?
3. Kumb pooltest peab ETLT artikli 101 lõike 1 kohaselt koostoimes määruse (EÜ) nr 1/2003 (²) artikliga 2 tsiviilvaidluses, milles kulud mõistetakse välja vaidluse kaotanud poolelt, tõendama õiguspärase eesmärgi esinemist ja advokaatide kutseorganisatsiooni antud advokaaditasu madalaima võimaliku suuruse määruse kaudu selle järgimise proportsionaalsust, kui taotletakse advokaaditasu vähendamist selle liigse suuruse tõttu: kas pool, kes taotleb kulude väljamõistmist, või vaidluse kaotanud pool, kes taotleb tasu vähendamist?
4. Kas ETLT artikli 101 lõiget 1, mida on tõlgendatud liidetud kohtuasjades C-427/16 ja C-428/16, CHEZ Elektro Bulgaria, tehtud kohtuotsuse tähenduses, tuleb mõista nii, et riigi ametivõim nagu Narodno sabranie (parlament, Bulgaaria), kui ta delegeerib miinimumhindade määrusega kehtestamise advokaatide kutseorganisatsioonile, peab selgelt nimetama spetsiifilised meetodid, mille alusel tuleb määratleda piirangu proportsionaalsus, või tuleb kutseorganisatsioonile anda ülesanne arutada neid määruse tegemisel (nt eelnõu põhjendustes või muudes ettevalmistavates dokumentides) ja kas kohus peab sel juhul, kui selliseid meetodeid arvesse ei võeta, keelduma määruse kohaldamisest ilma konkreetseid summasid kontrollimata, ning kas selliste meetodite põhjendatud arutelu on piisav, eeldamaks, et regulatsioon piirub sellega, mis on vajalik seatud õiguspäraste eesmärkide saavutamiseks?
5. Kui vastus neljandale küsimusele on eitav: Kas ETLT artikli 101 lõiget 1, mida on tõlgendatud liidetud kohtuasjades C-427/16 ja C-428/16, CHEZ Elektro Bulgaria, tehtud kohtuotsuse tähenduses, tuleb mõista nii, et kohus peab hindama õiguspäraseid eesmärke, mis õigustavad liikmesriigi niisuguse õigusnormi kohaldamist, mille kohaselt ei ole kohtul õigust mõista vaidluse kaotanud poolelt välja advokaaditasu kulu summas, mis on väiksem kui miinimumsumma, mille on kindlaks määranud selline advokaatide kutseorganisatsioon nagu advokaatide kõrgeim nõukogu (Bulgaaria) oma määrusega, ja selle proportsionaalsust seoses mõjuga kohtuvaidluseks konkreetselt ettenähtud summale ning keelduma selle summa kohaldamisest, kui see ületab eesmärkide saavutamiseks vajalikku, või peab kohus üldiselt analüüsima summa kindlaksmääramise määruuses ettenähtud kriteeriumite liiki ja nende väljendumist ning kui ta tuvastab, et need võivad teatud juhtudel eesmärkide saavutamiseks vajalikku ületada, jätma vastavad regulatsioonid kõikidel juhtudel kohaldamata?
6. Kui miinimumtasu õiguspäraseks eesmärgiks loetakse kvaliteetse õigusteenuse tagamist, kas siis lubab ETLT artikli 101 lõige 1, et miinimumsummad määratakse kindlaks ainult kohtuasja liigi (vaidluse ese), kohtuasja suhtes materiaalse huvi esinemise ja osaliselt peetavate istungite arvu alusel, võtmata arvesse muid kriteeriume nagu keerukuse esinemist faktilisest aspektist, kohaldatavaid liikmesriigi ja rahvusvahelisi sätteid jne?

7. Kui vastus viiendale küsimusele on, et liikmesriigi kohus peab igas menetluses eraldi kontrollima, kas tõhusa õigusabi tagamise õiguspärased eesmärgid õigustavad tasu miinimumsumma õigusliku regulatsiooni kohaldamist, siis milliste kriteeriumide alusel peab kohus sellisel juhul hindama tasu miinimumsumma proportsionaalsust konkreetses kohtuajajas, kui ta leiab, et miinimumsumma on reguleeritud eesmärgiga tagada tõhus õigusabi liikmesriigi tasandil?
8. Kas ELTL artikli 101 lõiget 1 koostoimes põhiõiguste harta artikli 47 lõikega 3 tuleb tõlgendada nii, et seitsmenda küsimuse hindamisel tuleb arvestada täidesaatva võimu poolt vastuvõetud regulatsiooniga õigusabi korras määratud advokaatidele riigi poolt makstava tasu kohta, mis – seaduses sisalduva viite kaudu – kujutab endast maksimaalset summat, mis hüvitatakse õigusnõustaja poolt esindatud, kohtuvaidluse võitnud poolele?
9. Kas ELTL artikli 101 lõiget 1 koostoimes põhiõiguste harta artikliga 47 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi kohus on seitsmenda küsimuse hindamisel kohustatud märkima tasu suuruse, mis on piisav kvaliteetse õigusabi tagamise eesmärgi saavutamiseks ja mida ta peab võrdlema sellega, mis tuleneb õiguslikust regulatsioonist, ning peab esitama põhjendused enda arvanemise järgi kindlaksmääratud suuruse kohta?
10. Kas ELTL artikli 101 lõiget 2 koostoimes liikmesriigi menetlusõiguslike vahendite tõhususe põhimõtte ja õiguse kuritarvituse keelu põhimõttega tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi kohus, kui ta tuvastab, et ettevõtjate ühenduse otsus on vastuolus konkurentsipiirangu keeluga, määrates kindlaks miinimumtasud oma liikmete jaoks ilma, et esineks tungivaid aluseid sellise riive lubamiseks, on kohustatud kohaldama selles otsuses kindlaksmääratud miinimumtasusid, kuna need peegeldavad teenuste tegelikke turuhindu, millele otsus tugineb, sest kõik isikud, kes osutavad vastavat teenust, on kohustatud olema selle ühenduse liikmed?

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2017:890.

⁽²⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven administrativen sad (Bulgaaria) 5. juulil 2022 –
Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia
organ na operativna programa „Regioni v rastezh“ 2014-2020 versus Obshtina Razgrad**

(Kohtuasi C-441/22)

(2022/C 408/40)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Varhoven administrativen sad

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia organ na operativna programa „Regioni v rastezh“ 2014-2020

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Obshtina Razgrad

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2014/24 (⁽¹⁾) artikli 72 lõike 1 punkt e koostoimes lõike 4 punktidega a ja b lubab sellist riigisest õigusnormi või selle õigusnormi tõlgendamise ja kohaldamise praktikast, mille kohaselt riigihankelepingu olulist muudatust käsitlevate eeskirjade rikkumisega on tegemist ainult juhul, kui pooled on allkirjastanud kirjaliku kokkuleppe/lisa riigihankelepingu muutmiseks?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav: Kas direktiivi 2014/24 artikli 72 lõike 1 punkt e koostoimes lõike 4 punktidega a ja b lubab sellist riigisest õigusnormi või selle õigusnormi tõlgendamise ja kohaldamise praktikast, mille kohaselt saab riigihankelepingute õigusvastane muutmine toimuda mitte üksnes poolte allkirjastatud kirjaliku kokkuleppega, vaid ka lepingu muudatuste eeskirjadega vastuolus oleva poolte ühistegevuse kaudu, mis väljendub suhtluses ja selle kirjalikes jälgedes (nagu põhikohtuasjas), millest on võimalik järeldada ühist tahet nimetatud muudatuse tegemiseks?

3. Kas direktiivi 2014/24 artikli 72 lõike 1 punkt e koostoimes lõike 4 punktidega a ja b lubab sellist riigisisest õigusnormi või selle õigusnormi tõlgendamise ja kohaldamise praktikast, mille kohaselt tõlgendatakse sellisel juhul nagu põhikohtuasjas (mille puhul määrati hankedokumentides kindlaks lepingu täitmise maksimaalne tähtaeg ja hilisem ajahetk; tähtaeg on ka näitajaks pakkumuste hindamise meetodika raames; lepingu tegelik täitmine toimus dokumentides ettenähtud maksimaalset tähtaega ja hilisemat ajahetke ületades, ilma et esinenud oleksid ettenägematud asjaolud; hankija võttis täitmise vastu ilma vastuväideteta ega nõudnud leppetrahvi hilinemise eest) lepingu täitmist hankedokumentide ja hankepingu tähtaega puudutava osa tingimusi rikkudes, ilma et esinenud oleksid ettenägematud asjaolud ja hankija oleks vastuväiteid esitanud, ainult lepingu teataval viisil mittenouetekohase täitmisenä ja mitte hankedokumentide olulise muutmisena lepingu täitmise tähtaja osas?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2014, L 94, lk 65).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven administrativen sad (Bulgaaria) 5. juulil 2022 –
Zamestnik ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Natsionalnia organ
po programa „INTERREG V-A Rumania – Bulgaria 2014-2020“ versus Obshtina Balchik**

(Kohtuasi C-443/22)

(2022/C 408/41)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Varhoven administrativen sad

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Zamestnik ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Natsionalnia organ po programa „INTERREG V-A Rumania – Bulgaria 2014-2020“

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Obshtina Balchik

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2014/24 (¹) artikli 72 lõike 1 punkt e koostoimes lõike 4 punktidega a ja b lubab sellist riigisisest õigusnormi või selle õigusnormi tõlgendamise ja kohaldamise praktikast, mille kohaselt riigihankepingute olulist muudatust käsitlevate eeskirjade rikkumisega on tegemist ainult juhul, kui pooled on allkirjastanud kirjaliku kokkuleppe/lisa riigihankepingute muutmiseks?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav: Kas direktiivi 2014/24 artikli 72 lõike 1 punkt e koostoimes lõike 4 punktidega a ja b lubab sellist riigisisest õigusnormi või selle õigusnormi tõlgendamise ja kohaldamise praktikast, mille kohaselt saab riigihankepingute õigusvastane muutmine toimuda mitte üksnes poolte allkirjastatud kirjaliku kokkuleppega, vaid ka lepingute muudatuste eeskirjadega vastuolus oleva poolte ühistegevuse kaudu, mis väljendub suhtluses ja selle kirjalikes jälgedes (nagu põhikohtuasjas), millest on võimalik järeldada ühist tahet muudatuse tegemiseks?
3. Kas mõiste „lepingu sõlmimisele eelnenud põhjalik ettevalmistustöö“ direktiivi 2014/24 põhjenduse [109] tähenduses hõlmab tööde teostamise tähtaja osas ka selliste tavapärastest ilmastikutingimustest tulenevate riskide hindamist, mis võivad avaldada ebasoodsat mõju lepingu tähtajalisele täitmisele, ning seaduses sätestatud keeldude hindamist seoses tööde teostamisega teatud ajavahemikul, mis jääb lepingu täitmise perioodi sisse?

4. Kas mõiste „ettenägematud asjaolud“ direktiivi 2014/24 tähenduses hõlmab ainult pärast hankelepingu sõlmimist tekkinud asjaolusid (nagu on sätestatud riigisisese riigihangete seaduse lisasätete (Dopalnitelni razporedbi na Zakona za obshtestvenite porachki) § 2 punktis 27), mida ei oleks saanud ette näha isegi põhjaliku ettevalmistustöö korral ja mis ei tulene poolte tegevusest või tegevusetusest, kuid muudavad täitmise kokkulepitud tingimustel võimatuks? Või ei nõua direktiiv, et need asjaolud tekkisid pärast hankelepingu sõlmimist?
5. Kas tavapärased ilmastikutingimused, mis ei ole „ettenägematud asjaolud“ direktiivi 2014/24 põhjenduse [109] tähenduses, ja seaduses sätestatud ehitustööde keeld teatud aja jooksul, mis tehti teatavaks enne lepingu sõlmimist, kujutavad endast lepingu hilinevad täitmise objektiivset põhjendust? Kas osaleja on sellega seoses kohustatud (vajaliku hoolsusega ja heauskselt) arvestama pakutava tähtaja arvutamisel sisse tavapärased riskid, mis on olulised lepingu õigeaegseks täitmiseks?
6. Kas direktiivi 2014/24 artikli 72 lõike 1 punkt e koostoimes lõike 4 punktidega a ja b lubab sellist riigisisest õigusnormi või selle õigusnormi tõlgendamise ja kohaldamise praktikat, mille kohaselt võib sellisel juhul nagu põhikohtuasjas olla tegemist riigihankelepingu õigusvastase muutmisega, kui hankemenetluses osalemise tingimuseks on lepingu täitmise tähtaeg teatud piirides (ja osaleja jäetakse kõrvale, kui nendest piiridest ei peeta kinni); lepingut ei täidetud tähtaegselt tavapäraste ilmastikutingimuste ja enne lepingu sõlmimist teatavaks tehtud, seaduses sätestatud tööde keelu tõttu, mis on hõlmatud lepingu eseme ja tähtajaga ning mis ei kujuta endast ettenägematu asjaolusid; lepingu täitmise vastuvõtmine toimus tähtaja osas vastuväideteta ja hilinemise eest leppetrahvi ei nõutud, nii et kokkuvõttes muudeti lepingudokumentides olulist tingimust, mis määras konkurentsikeskkonna ning lepingu majanduslikku tasakaalu muudeti töövõtja jaoks soodsamaks?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2014, L 94, lk 65).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supermo (Hispaania) 6. juulil 2022 – Caixabank SA jt
versus ADICAE jt**

(Kohtuasi C-450/22)

(2022/C 408/42)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supermo

Põhikohtuasja pooled

Kassaatorid: Caixabank SA, Caixa Ontinyent SA, Banco Santander SA, pankade Banco Popular Español SA ja Banco Pastor SA õigusjärglane, Targobank, SA, Credifimo SAU, Caja Rural de Teruel SCC, Caja Rural de Navarra SCC, Cajasiete Caja Rural SCC, Liberbank SA, Banco Castilla La Mancha SA, Bankia SA, panga Banco Mare Nostrum SA õigusjärglane, Unicaja Banco, SA, Caja Rural de Asturias SA, Caja de Arquitectos SCC (Arquia Bank SA), Nueva Caja Rural de Aragón SC, Caja Rural de Granada SCC SA, Caja Rural del Sur SCC, Caja Rural de Jaén, Barcelona y Madrid SCC, Caja Rural de Albacete, Ciudad Real y Cuenca SCC (Globalcaja), Caja Laboral Popular SCC (Kutxa), Caja Rural Central SCC, Caja Rural de Extremadura SCC, Caja rural de Zamora SCC, Banco Sabadell SA, Banca March SA ja Ibercaja, Banca Pueyo SA

Vastustajad: ADICAE, M.A.G.G., M.R.E.M., A.B.C., Óptica Claravisión SL, A.T.M., F.A.C., A.P.O., P.S.C., C. M. R-i õigusjärglane J.V.M.B.

Eelotsuse küsimused

1. Kas kollektiivhagi alusel niisuguste lepingutingimuste läbipaistvuse kontrollimiseks, mida kasutab enam kui sadakond krediitdiasutust miljonites pangalepingutes, läbiviidav abstraktne hindamine, mille raames ei võeta arvesse lepingutingimuse õiguslike ja majanduslike tagajärgede kohta antud lepingueelse teabe põhjalikkust ega iga juhtumi ülejäänud asjaolusid lepingu sõlmimise ajal, kuulub direktiivi 93/13/EMÜ⁽¹⁾ artikli 4 lõike 1 kohaldamisalasse, kui kõne all on lepingu sõlmimise asjaolud, ja sama direktiivi artikli 7 lõike 3 kohaldamisalasse, kui kõne all on sarnased lepingutingimused?
2. Kas direktiivi 93/13/EMÜ artikli 4 lõikega 2 ja artikli 7 lõikega 3 on kooskõlas abstraktse läbipaistvuskontrolli tegemine keskmise tarbija seisukohast, kui paljud lepingupakkumustest on suunatud eri spetsiifilistele tarbijarühmadele või kui lepingutingimusi kasutavad arvukad majanduslikult ja geograafiliselt väga erinevate ärivaldkondadega asutused väga pika aja jooksul, mille vältel on avalik teadlikkus nendest lepingutingimustest muutunud?

⁽¹⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Spetsialisiran nakazatelen sad (Bulgaaria) 13. juulil 2022 –
Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: VB**

(Kohtuasi C-468/22)

(2022/C 408/43)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Spetsialisiran nakazatelen sad

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

VB

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2016/343⁽¹⁾ artikliga 9 ja tõhususe põhimõttega on kooskõlas niisugune riigisisene säte nagu NPK artikli 423 lõige 3 – mis kohustab isikut, kes esitab uue kohtuliku arutelu taotluse, sest ta viibis eemal ja tegemist ei ole kummagi [direktiivi] artikli 8 lõikes 2 nimetatud juhtumiga – isiklikult kohtusse ilmuma, et seda taotlust sisuliselt läbi vaadataks?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/343, millega tugevdatakse süütuse presumptsiooni teatavaid aspekte ja õigust viibida kriminaalmenetluses kohtulikult arutelul (ELT 2016, L 65, lk 1).

**Roberto Aquino 10. augustil 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 1. juuni
2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-253/21: Aquino versus parlament**

(Kohtuasi C-534/22)

(2022/C 408/44)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Roberto Aquino (esindajad: L. Levi, S. Rodrigues)

Teine menetlusosaline: Euroopa Parlament

Apellandi nõuded

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- teha käesolevas asjas otsus, millega tunnistatakse hageja esimeses astmes esitatud hagi põhjendatuks;
- mõista mõlema kohtuastme kõik kohtukulud välja vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

1. Õigusnormi rikkumine väära tõlgenduse tõttu, mis anti kahtluse kriteeriumile, mille alusel tekib administratsioonil õigus sekkuda personalikomitee juhatuse valimist puudutavasse valimisprotsessi – Põhjenduste vasturääkivus – Rikutud on kogunemise ja ühinemise vabaduse õigust (Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 12), mida kätkeb keeld administratsioonil nimetatud valimisprotsessi põhjendamatult sekkuda.
2. Valimisprotsessi kontrollimiseks vastustaja nõudmisel koostatud teatud dokumentide ebaõige kvalifitseerimine – Põhjendamiskohustuse rikkumine kohtu poolt.
3. Toimikumaterjalide moonutamine ja personalikomitee avakoosolekule kohaldatavate normide ebaõige tõlgendamine – Kaitseõiguste rikkumine.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 16. augustil 2022 – GF versus Schauinsland-Reisen GmbH

(Kohtuasi C-546/22)

(2022/C 408/45)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: GF

Kostja: Schauinsland-Reisen GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi (EL) 2015/2302⁽¹⁾ (pakettreisidirektiiv) artikli 12 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et reisikorraldaja võib vältimatutele ja erakorralistele asjaoludele, mille tõttu ei saa ta lepingut täita, tugineda juba siis, kui asjaomase pädevusega asutus kliendi elukohaliikmesriigis on andnud enne kavandatud reisi algust reisi sihtriigi kohta kõrgeima taseme reisihoiatuse?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt:

Kas direktiivi (EL) 2015/2302 artikli 12 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et vältimatute ja erakorraliste asjaoludega ei ole tegemist juhul, kui reisija, kellele on reisihoiatuse ja pandeemia edasise arengu ebaselgus teada, on avaldanud sellegipoolest soovi reisile minna ja reisi läbiviimine ei oleks olnud korraldaja jaoks võimatu?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2302, mis käsitleb pakettreise ja seotud reisikorraldusteenuseid ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2006/2004 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/83/EL ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 90/314/EMÜ (ELT 2015, L 326, lk 1).

Euroopa Kohtu kümnenda koja presidendi 21. juuli 2022. aasta määrus (Cour d'appel de Bruxelles'i eelotsusetaotlus – Belgia) – AB, AB-CD versus Z EF

(Kohtuasi C-265/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/46)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 263, 5.7.2021.

Euroopa Kohtu presidendi 9. augusti 2022. aasta määrus (Verwaltungsgericht Wiesbadeni eelotsusetaotlus – Saksamaa) – TX versus Bundesrepublik Deutschland

(Kohtuasi C-481/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/47)

Kohtumenetluse keel: saksa

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 422, 18.10.2021.

ÜLDKOHUS

4. augustil 2022 esitatud hagi – Genzyme Europe versus komisjon

(Kohtuasi T-483/22)

(2022/C 408/48)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Genzyme Europe BV (Amsterdam, Holland) (esindajad: advokaadid P. Bogaert, B. Van Vooren ja M. Oyarzabal Arigita)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada otsus, et alfaavalglükosidaasi ei loeta uueks toimeaineks, nagu on sätestatud või vähemalt osutatud komisjoni 24. juuni 2022. aasta otsuses C(2022) 4531 final;
- tühistada selle komisjoni otsuse artikkel 5, milles nähakse ette, et ravimit Nexviadyme – alfaavalglükosidaas ei loeta harvikravimiks, ja
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et rikuti Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiivi 2001/83/EÜ ⁽¹⁾ artikli 10 lõiget 1 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määruse (EÜ) nr 726/2004 ⁽²⁾ artikli 14 lõiget 11 ning tehti ilmne hindamisviga, koos ebapiisavate põhjendustega (vaidlustatud otsuse esimene osa, milles keelduti uue toimeaine staatuse andmisest).
2. Teine väide, et rikuti hea halduse põhimõtet, mis on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 41 (vaidlustatud otsuse esimene osa, uue toimeaine staatuse andmisest keeldumine).
3. Kolmas väide, et rikuti Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1999. aasta määruse (EÜ) nr 141/2000, harva kasutatavate ravimite kohta ⁽³⁾ artikli 5 lõike 12 punkti b, tehti ilmne hindamisviga ja põhjendati ebapiisavalt (vaidlustatud otsuse teine osa – harvikravimi nimetamise tagasivõtmine).

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/83/EÜ inimtervishoiu kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (EÜT 2001, L 311, lk 67; ELT eriväljaanne 13/27, lk 69).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 726/2004, milles sätestatakse ühenduse kord inim- ja veterinaarravimite lubade andmise ja järelevalve kohta ning millega asutatakse Euroopa Raviamet (ELT 2004, L 136, lk 1; ELT eriväljaanne 13/34, lk 229).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1999. aasta määrus (EÜ) nr 141/2000, harva kasutatavate ravimite kohta (ELT 2000, L 18, lk 1; ELT eriväljaanne 15/05, lk 21).

19. augustil 2022 esitatud hagi – Schrom Farms versus komisjon**(Kohtuasi T-507/22)**

(2022/C 408/49)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Schrom Farms spol. s r. o. (Velké Albrechtice, Tšehhi Vabariik) (esindajad: advokaadid S. Sobolová ja O. Billard)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada komisjoni 8. juuni 2022. aasta rakendusotsus (EL) 2022/908, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames (teatavaks tehtud numbri C(2022) 3543 all) (ELT 2022, L 157, lk 15), osas, milles sellega jäetakse liidu rahastamise alt välja kulu, mis on seotud hagejale Tšehhi ametiasutuste poolt määratud toetusega summas 30 606,96 eurot;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt;
- võtta kõik muud vajalikuks peetavad meetmed.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et selle kulu liidu rahastamise alt väljajätmine, mis on seotud hagejale Tšehhi ametiasutuste poolt määratud toetusega summas 30 606,96 eurot, ei ole piisavalt põhjendatud või on üldse põhjendamata, millega on rikutud ELTL artiklit 296 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punkti c.
2. Teine väide, et kostja on rikkunud hageja põhiõigusi nii otse kui ka kaudselt, kuna hagejale ei antud võimalust avaldada oma seisukohta vaidlustatud otsuseni viinud kontrolli käigus, kuigi vaidlustatud otsus puudutab talle määratud toetust negatiivselt.
3. Kolmas väide, et kostjal ei ole pädevust tõlgendada ja kohaldada liikmesriikide riigisisest õigust.
4. Neljas väide, et kostja ei tõendanud Tšehhi õiguse sisu ning tõlgendas ja kohaldas seda vääralt.
5. Viies väide, et kostja tõlgendas ja kohaldas vääralt ka liidu õigust, kui ta leidis ekslikult, et rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrust (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid (ELT 2018, L 193, lk 1), ning kohaldas Tšehhi õigusnorme, mis puudutavad huvide konflikte, vastuolus liidu õiguse aluspõhimõtetega, sealhulgas võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu aluspõhimõttega.

31. augustil 2022 esitatud hagi – PAN Europe versus komisjon**(Kohtuasi T-536/22)**

(2022/C 408/50)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Brüssel, Belgia) (esindaja: advokaat A. Bailleux)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada otsus, mis toimetati hagejale nõuetekohaselt kätte 18. juulil 2022 ja millega jäeti rahuldamata vaie komisjoni 24. novembri 2021. aasta rakendusmääruse (EL) 2021/2049 peale, millega pikendatakse asendust vajava toimeaine tsüpermetriini heakskiitu vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise kohta ning muudetakse komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 540/2011 lisa ⁽¹⁾;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe väite, mille kohaselt on rikutud ettevaatuspõhimõtet ja liidu kohustust tagada inimeste tervise ja keskkonna kõrgetasemeline kaitse, nagu nähtub ELTL artiklitest 9, 11, artikli 168 lõikest 1 ja artiklist 191 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitest 35 ja 37.

⁽¹⁾ ELT 2021, L 420, lk 6.

2. septembril 2022 esitatud hagi – Sanity Group versus EUIPO – AC Marca Brands (Sanity Group)**(Kohtuasi T-541/22)**

(2022/C 408/51)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Sanity Group GmbH (Berliin, Saksamaa) (esindajad: advokaadid B. Koch ja V. Wolf)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: AC Marca Brands, SL (Barcelona, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse kaubamärgi taotleja: hageja Üldkohtus

Vaidluslune kaubamärk: Euroopa Liidu kujutismärgi Sanity Group taotlus – registreerimistaotlus nr 18 110 653

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 22. juuni 2022. aasta otsus asjas R 2107/2021-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 5 rikkumine.

4. septembril 2022 esitatud hagi – Martin Rodrigo versus EUIPO – Louis Vuitton Malletier (CALIFORNIA Dreaming by Made in California)

(Kohtuasi T-542/22)

(2022/C 408/52)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Andres Carlos Martin Rodrigo (Fuente el Saz de Jarama, Hispaania) (esindaja: advokaat J. L. Donoso Romero)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Louis Vuitton Malletier (Pariis, Prantsusmaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi „CALIFORNIA Dreaming by Made in California“ taotlus – registreerimistaotlus nr 18 224 612

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 2. juuni 2022. aasta otsus asjas R 2242/2021-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsuse resolutiivosa tervikuna;
- lükata vastulause tervikuna tagasi ja nõustuda ELi kujutismärgi registreerimisega seoses kõigi kaupade ja teenustega;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.
-

5. septembril 2022 esitatud hagi – Laboratorios Ern versus EUIPO – BRM Extremities (BIOPLAN)**(Kohtuasi T-543/22)**

(2022/C 408/53)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Hispaania) (esindaja: advokaat S. Correa Rodríguez)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: BRM Extremities Srl (Milano, Itaalia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi „BIOPLAN“ taotlus – registreerimistaotlus nr 18 095 065

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 6. juuni 2022. aasta otsus asjas R 2147/2021-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja samuti BRM Extremities Srl-ilt, juhul kui viimane menetlusse astub.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

6. septembril 2022 esitatud hagi – Prolactal versus EUIPO – Prolactea (PROLACTAL)**(Kohtuasi T-549/22)**

(2022/C 408/54)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Prolactal GmbH (Hartberg, Austria) (esindajad: advokaadid H. Roerdink ja S. Janssen)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Prolactea, SAU (Castrogonzalo, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja Üldkohtus

Vaidlusalune kaubamärk: kaubamärgi PROLACTAL ELi nimetav rahvusvaheline registreering – ELi nimetav rahvusvaheline registreering nr 1 475 897

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 10. juuni 2022. aasta otsus asjas R 752/2021-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus Prolactali puudutavas osas;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2018/625 artikli 27 lõike 4 rikkumine;
- õiguspärase ootuse ja õiguskindluse kaitse põhimõtte rikkumine, kuna EUIPO otsus, mille kohaselt ei vasta Prolactali taotlus esitada kaubamärgi tegeliku kasutamise kohta tõend ELi kaubamärgi määruse 2017/1001 artikli 10 lõike 1 nõuetele ja on seetõttu vastuvõetamatu, ei ole sellest tulenevate tagajärgedega proportsionaalne;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 94 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 rikkumine;
- õiguspärase ootuse ja õiguskindluse kaitse põhimõtte rikkumine, kuna EUIPO kohaldatud tõendamiskoormis läks kaugemale sellest, mida saab taotlejalt kooseksisteerimise tõendamiseks nõuda;
- segiajamise tõenäosuse igakülgselt hindamist puudutava kohtupraktika rikkumine.

7. septembril 2022 esitatud hagi – mataharispaclub versus EUIPO – Rouha (SpaClubMatahari)

(Kohtuasi T-552/22)

(2022/C 408/55)

Hagiavalduse keel: tšehhi

Pooled

Hageja: mataharispaclub s. r. o. (Mníšek pod Brdy, Tšehhi Vabariik) (esindaja: advokaat M. Diamant)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Alena Rouha (Praha, Tšehhi Vabariik)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „SpaClubMatahari“ – registreerimistaotlus nr 17 642 661

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 30. juuni 2022. aasta otsus asjas R 937/2021-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 2 rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 60 lõike 1 punkti a ja artikli 60 lõike 1 punkti c rikkumine.

9. septembril 2022 esitatud hagi – Prantsusmaa versus komisjon

(Kohtuasi T-555/22)

(2022/C 408/56)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Prantsuse Vabariik (esindajad: T. Stehelin, A. Daniel ja E. Leclerc)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada avaliku konkursi EPSO/AD/400/22 „kaitsetööstuse ja kosmose valdkonna administraatorid (AD 7) ja eksperdid (AD 9)“ teade, mis avaldati Euroopa Liidu Teatajas 16. juunil 2022 ⁽¹⁾;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et avaliku konkursi EPSO/AD/400/22 „kaitsetööstuse ja kosmose valdkonna administraatorid (AD 7) ja eksperdid (AD 9)“ teade tekitab põhjendamatu diskrimineerimise keele põhjal.
2. Teine väide, et on rikutud nõuet võtta tööle võimalikult võimekad, tulemuslikult töötavad ja sõltumatud ametnikud.
3. Kolmas väide, et vaidlustatud konkursiteade läheb mööda aluslepingutes kehtestatud menetlusest liidu institutsioonide keelekasutuse korra ja selle rakendussätete kehtestamiseks.
4. Neljas väide, et on rikutud Euroopa Liidu kohustust austada oma rikkalikku kultuurilist ja keelelist mitmekesisust ning tagada Euroopa kultuuripärandi kaitse ja arendamine.
5. Viies väide, et on rikutud põhjendamiskohustust.

⁽¹⁾ ELT 2022, C 233A, lk 1.

13. septembril 2022 esitatud hagi – HF versus parlament**(Kohtuasi T-565/22)**

(2022/C 408/57)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* HF (esindaja: advokaat A. Tymen)*Kostja:* Euroopa Parlament**Nõuded***Hageja* palub Üldkohtul:

— tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

seetõttu

— tühistada 3. novembri 2021. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja 11. detsembri 2014. aasta abitaotlus;

— vajalikus ulatuses tühistada 3. juuni 2022. aasta otsus, mis saadi kätte 7. juunil 2022 ning millega jäeti rahuldamata hageja 3. veebruari 2022. aasta kaebus;

— mõista kostjalt välja hüvitis *ex aequo et bono* kindlaksmääratud summas 50 000 eurot hagejale tekitatud mittevaralise kahju eest;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid*Hagi* põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et komitee järgitud menetlus ei olnud nõuetekohane ning rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 41 ja Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad“) artiklit 24.
2. Teine väide, et on tehtud hindamisvigu ning on rikutud abistamiskohustust ja personalieeskirjade artikleid 12a ja 24.

Üldkohtu 8. septembri 2022. aasta määrus – Schenk Italia versus EUIPO – Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (AMICONE)**(Kohtuasi T-474/21) ⁽¹⁾**

(2022/C 408/58)

*Kohtumenetluse keel: itaalia**Kuuenda* koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 382, 20.9.2021.

**Üldkohtu 8. septembri 2022. aasta määrus – Automobiles Citroën versus EUIPO – Polestar (Kahe
alaspidise sarikmärgi kujutis)**

(Kohtuasi T-608/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/59)

Kohtumenetluse keel: inglise

Kuuenda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 471, 22.11.2021

**Üldkohtu 8. septembri 2022. aasta määrus – Automobiles Citroën versus EUIPO – Polestar (Kahe
alaspidise sarikmärgi kujutis)**

(Kohtuasi T-625/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/60)

Kohtumenetluse keel: inglise

Kuuenda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 471, 22.11.2021.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu
Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET